

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

www.angp-hb.co.za

info@angp.co.za

MALAGASY Heart Book

NY FON - JANAK'

OLOMBELONA

Copyright ANGP

COPYRIGHT

ISBN 0 - 947052 - 10 - 0

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. BOX 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(Une Mission de Littérature évangélique financée de
dons)

(Reg. No. 1961/001798/08)

LE COEUR DE L'HOMME

OU

LE MIROIR SPIRITUEL DU COEUR

(Représentation Allégorique en 10 Tableaux)

Ce livret dérivé en France en 1732, a été révisé et a été récrit pour les champs missionnaires de l'Afrique par Rev. J.R. Gschwend en 1929 et postérieurement a été traduit, imprimé et protégé par les droits d'auteur en plus de 250 langues indigènes par "All Nations Gospel Publishers" qui les distribuent aujourd'hui parmi 127 pays missionnaires. Des gens de toutes langues, classes et religions sont introduits par ces livrets a éprouver la profonde vérité spirituelle du message de Dieu à l'espèce humaine comme énoncé par le prophète Ezéchiel en l'an 586 avant Jésus Christ.

"Je vous donnerais un coeur nouveau et une nouvelle âme ... alors vous serez mon peuple, et Je serais votre Dieu!" Ezéchiel 36:26-28.

NY FON-JANAK' OLOMBELONA

Tempolin' Andriamanitra sa Trano fiasan' i Satana?

1 Jao. 3.4-10

Tsy boky vaovao ity. Mihoatra ny 200 taona lasa izay no nisehoany voalohany tany Frantsa, sy nitondrany fahasovan-dehibe ho an' ny fanahin' olona an-arivony. Toy ny fitaratra ara-panahy ny fiasany ka nahazoan' ny olona nahita ny toetoeny ara-panahy, dia toy izay fahitan' Andriamanitra azy. Maro ireo izay nahita ny fony feno fahotana vita sary amin' ireto takelaka manaraka ireto no nanenina, ka nahazo fo vaovao sy fanahy vaovao ao anatin'ny.

Raha mamaky ity boky ity hianao dia iangaviana mba hanao an-tsaina tsara fa fitaratra ity, hahazoanao mijery ny tenanao. Na jentilisa hianao, na kristiana, na tsy mpino, na mpihemotra, dia ho hitanao ny sarin' ny tenanao, toy izay ahitan' Andriamanitra azy indrindra. Tsy mba mizaha tavan' olona Andriamanitra. Ny fon' ny olombelona no jereny.

Satana no rain' ny lainga rehetra, andrianan' ny fahamaizina ary andriamanitr' izao fiainana izao. Miova endrika ho toy ny anjelin' ny fahazavana izy, kanefa tsy anjelin' ny fahazavana intsony, araka izay iheveran' ny olona maro azy, ary araka ny endrika tian' izy ireo hananany, ka manafintohina azy ireo aza ny sary mampiseho azy amin' izay tena endriny marina. Toy ny tamin' ny andro taloha tsy misy hafa, ao ny apostoly tsy izy maro, ao ny mpiasa mamitaka amin' izao andro izao, mampiova ny endriny ho apostolin' i Kristy. Ary tsy mahagaga izany fa Satana tenany no miseho ho anjelin' ny fahazavana. (2 Kor. 11. 13-14). Satana, ilay andriamanitr' izao fiainana izao, no manajamba ny maso sy ny sain' ny olona, hany ka sarotra aminy ny mahita ny fitiavan' Andriamanitra, ny voninahiny sy ny fiandrianany. Tsy hainy sady tsy tiany koa ny hahita ny Mpanonjy, dia Jesosy Kristy Tompo (2 Kor. 4.4). Ny mpanota rehetra sy ny tsy mpino dia jamba ny amin' Andriamanitra. Fehezin' ny fanahin' ny andriamanitr' izao tontolo izao izy (Éfes. 2.2). Raha tsy misy fomba anokafana ny masonry eo anoloan' izao toetrany very izao,

dia mihitsy loha ho amin' ny fahaverezana mandrakizay izy. Izay manao hoe : «Tsy manam-pahotana aho», dia mamita-tena.

Rehefa mamaky ity boky ity hianao, sy mandinika ny sary ato aminy, dia ho azonao atao ny hahita ny fon' ny tenanao. Avelao ny fahazavan' Andriamanitra mahataka-dalina hampiseho aminao ny toetry ny fonao. Ekeo ny fahotanao, ary aza mandà ny fisiany, fa hoy ny tenin' Andriamanitra amintsika : «Raha hoy isika : tsy manana ota isika, dia mamita-tena, ary ny marina tsy ao anatintsika. Raha miaiky ny fahotantsika isika, dia mahatoky sy marina lzy, ka mamela ny fahotantsika sy manadio antsika ho afaka amin' ny tsi-fahamarinana rehetra» (1 Jao. 1.8-9). «Ny ran' i Jesosy Zanany no manadio antsika ho afaka amin' ny ota rehetra». (1 Jao. 1.7).

Izay iray mifehy anao, na Satana na Andriamanitra : andevon' ny ota hianao na mpanompon' Andriamanitra. Raha ny fahotana no manapaka ny fiainanao, aza lavina izany. Aleo miantso an' Andriamanitra izay vonona hanafaka anao amin' ny alàlan' i Jesosy Kristy, tonga teto amin' izao tontolo izao hamonjy ny mpanota ary hanamontsana ny fahefan' i Satana sy ny herin' ny fahotana amintsika. Izy no fanavotana antsika. Izay atrehinao dia Andriamanitra masina mahita ny zava-miafina rehetra, ny hevitra, sy ny asa tsy miseho masoandro ao amin' ny fiainanao. Tsy azo atao ny hanafenanao tena na ny asanao tsy ho hitan' Andriamanitra; fa llay nanao ny sofina, ahoana no tsy haharesany? Ary llay namorona ny maso, ahoana no tsy hahitany?

«Fa ny mason' i Jehovah mijery eny tontolo eny eran' ny tany rehetra, mba hisehoany aman-kery hamonjy izay manana fo mahitsy aminy». (2 Tant. 16.9).

«Fa ny mason' Andriamanitra dia mijery ny alehan' ny olona, ary mahita ny diany rehetra lzy. Tsy misy aizina na alim-pito, izay hieren' ny mpanao ratsy». (Joba 34.21, 22).

«Fa Jesosy tsy natoky azy, satria lzy nahalala ny olona rehetra». (Jao. 2.24).

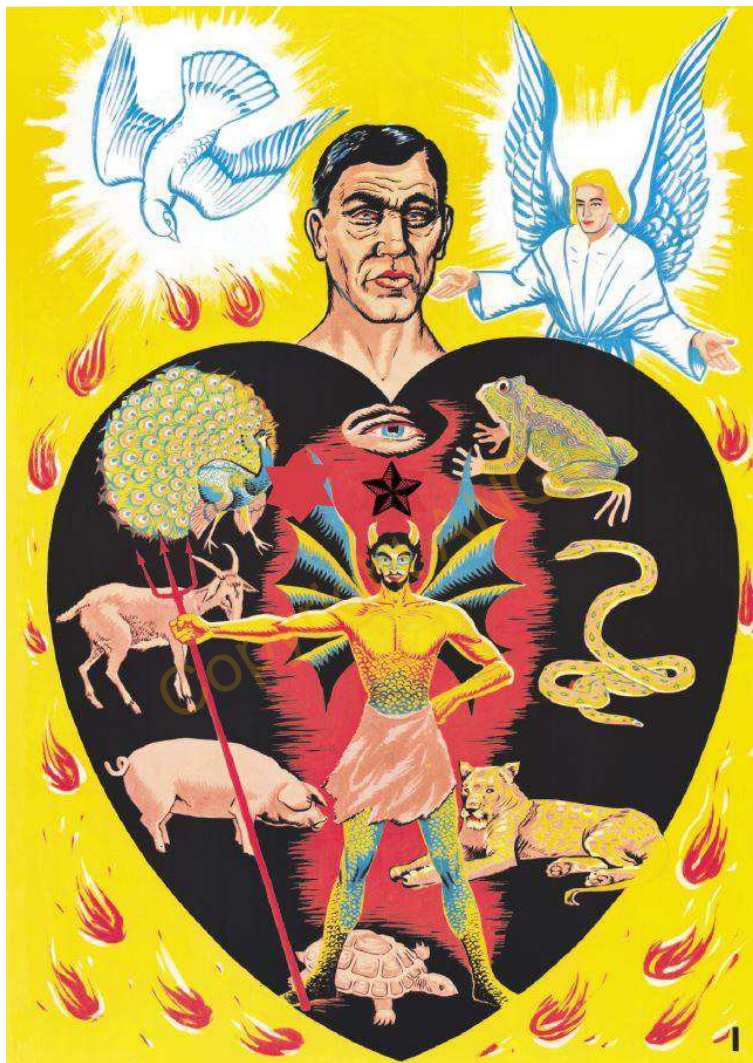
Noho izany, «sambatra ny olona izay voavela ny helony, sy voasarona ny fahotany. Sambatra ny olona izay tsy isain' i Jehovah heloka, ary tsy misy fitaka ny fanahiny». (Sal. 32.1-2; vakio koa ny Sal. 51). Mbola miantso Jesosy anio : «Mankanesa atỳ Amiko hianareo rehetra izay miasa fatratra sy mavesatra entana, fa Izaho no hanome anareo fitsaharana». (Mat. 11.28-30).

FANAZAVANA NY SARY

NY SARY VOALOHANY

Ity sary ity dia mampiseho ny fon' ny lehilahy na vehivavy mbola olon' izao tontolo izao sy tsy mbola nateraka indray, tondroin' ny Baiboly ho mpanota, izany hoe tapahin' ny fanahin' izao tontolo izao sy ny faniriana ary ny filan' ny nofo. Tena sarin' ny fo ity araka izay fahitan' Andriamanitra azy. Ny maso mivontirika mivoara-mena milaza fimamoana, araka izay voalaza ao amin' ny Ohabolana 23.29-33 : «An' iza ny Indrisy? An' iza ny Endre? An' iza ny fifandirana? An' iza ny fitolokoana? An' iza ny ratra tsy ahoan-tsy ahoana? An' iza ny maso mivoara-mena? An' izay miki-kitra amin' ny divay, eny, an' izay mandeha hanandrana divay voaharoharo zavatra. Aza mijery ny divay noho ny hamenany sy ny fanganohanony eo anaty gilasy, ary ny fikoriany mahafinaritra; fa amin' ny farany dia hanaikitra toy ny bibilava izy, ary hanindrona toy ny menarana. Koa ny masonao dia hijery vehivavy jejo, ary ny fonao hieritreri-dratsy».

Hita eo ambany loha amin' ity sary ity ny fon' olombelona, onenan' ny biby samy hafa izay mitory ny fahotana maro sy isan-karazany ao anaty fon' ny olombelona, satria ny fo no fone-nana sy fipetrahan' ny fahotantsika. Ambaran' Andriamanitra amintsika, amin' ny vavan' i Jeremia Mpaminany fa «Ny fo dia mamitaka mihoatra noho ny zavatra rehetra sady manana aretina tsy azo sitranina; iza moa no mahafantatra ny aminy?» (Jer. 17.9). Manamarina izany koa Jesosy tenany amin' ny filazany fa «avy ao anatin' ny olona; dia avy ao am-pony, no ivoahan' ny sain-dratsy,

1. NY VORONTSILOZA. — Fantatry ny olona rehetra ny hatsaran-tarehin' ny vorontsilozana, rehefa midoboka izy, fa eto kosa ao anatin' ny fon' ny olombelona, dia mitory ny fahotan' ny avonavona izy. Losifera, ilay Kerobima voahosotra, mpitondra ny fahazavan' Andriamanitra fahiny, dia nianjera noho ny avonavona, ary nanjary Devoly fahavalon' Andriamanitra noho izany. (Isaia 14.9-17; Ezek. 28.12-17).

Avy any an-davaky ny helo mihitsy ny avonavona, ary fomba maro no fisehony. Ao ireo mihevi-tena ho zavatra noho ny harena, noho ny fari-pahaizana amam-pitaizana tratrany, noho ny fitafy ara-damaody ampisehoany ny tenany amin' ny fomba mahamenatra, noho ny haingo marevaka, dia haba sy peratra, ets. araka izay voalaza tsara ao amin' ny bokin' Isaia 3.17-24. Ao ireo izay mihevi-tena ho zavatra noho ny amin' ny razany, ny fireneny, ny fandrosoany, ny fanatanjahan-tena, ets., ka manadino fa «Andriamanitra manohitra ny miavonavona, fa manome fahasoavana ho an' ny manetry tena». (1 Petera 5.5). Halan' Andriamanitra ny fiavonavonana sy ny fireharehana (Ohabolana 8.13). «Ny fiavonavonana mialoha ny fahasimbana, ary ny fanahy mirehareha mialoha ny fahalavoana». (Oha. 16.18).

2. NY OSILAHY. — Biby maimbo, feno fanirian-dratsy; manambara ny firehetan' ny nofo, fahavetavetana, fijangajangana, fakam-badin' olona. Ireo fahotana voalaza anarana eo ambony ireo dia nitombo be dia be loatra tamin' izao fotoana vaovao farany izao, hany ka tsy maintsy hekentsika ny fahamarinan' ny tenin' i Jesosy raha naminany lzy ankevitra ny 2.000 taona lasa izay, fa ny andro farany dia ho toy ny tamin' ny andron' i Sodoma sy Gomora. Tsy vitan' ny hoe : mahazo ny lehilahy sy ny vehivavy ity fanahy vaovao ity, ary tafiditra hatrany amin' ny tokantranon' ny olona mpivavaka sy amin' ny toerana fitaizana, dia ny sekolintsika sy any amin' ny trano fitaizana hafa; tsy vitan' izany, fa ny voa mitondra fahalevonana dia afafy tsy amin-kenatra sy amin' ny fomba feno fahaizana mahatahotra ao am-pon'

ny olombelona, amin' ny alalan' ny sary mihetsika, ny teatra, ny literatiora maloto, ary amin' ny fomba maro dia maro hafa, hany ka izay ataon' Andriamanitra ho fahotana, dia heverina ho toe-pitondrantena moderna. An-tapitrisany ny tanora no maka eritreritra ny amin' izay fiainana tonga lafatra avy amin' ny sinema sy ny tantara foronina, nefa tsy tojo afa-tsy ahiahy sy henatra ary nenina. Ireo mpanao lalao hafahafa toetra sy tsy miraharaha fitondrantena no zary filamatry ny taranaka zandriny. Ny toerana fandihizana koa tena matetika iktrehan' ny faharatsiam-pitondrantena. Ireo olon' Andriamanitra tonga ohatra amin' ny fahadiovana, toa an' i Josefa na ny hafa, dia tsy misy mpaka tahaka loatra intsony (Gen. 39). Na dia ireo Ntaolo sasany aza, jentilisa tsy nahita fandrosoana nefa namono nahafaty an' izay lehilahy na vehivavy mijangajanga, dia manan-kampianarina antsika indray mihira izao izay mihambo ho mandroso, ary ireo dia mitsangana hanameloka antsika amin' ny andro fitsarana. Milaza amintsika Andriamanitra, tsy hilalao fijangajangana, fa handositra azy. «Izay fahotana rehetra ataon' ny olona dia eny ivelan' ny tena ihany; fa ny mpijangajanga kosa dia manota mihatra amin' ny tenany. Ahoana ary? Moa tsy fantatrarao fa ny tenanareo dia tempolin' ny Fanahy Masina, izay ao anatinareo sady efa azonareo tamin' Andriamanitra? ka tsy tompon' ny tenanareo hianareo».

(1 Kor. 6.18,19). «Raha misy manimba ny tempolin' Andriamanitra, dia mba hosimban' Andriamanitra kosa izy; fa masina ny tempolin' Andriamanitra, dia hianareo izany». (1 Kor. 3.17)

3. NY KISOA dia manambara ny fahotan' ny fimamoana sy ny fitiavan-kanina. Biby maharikoriko io, mandrapaka izao zavadrehetra hitany izao, na madio na tsy madio; ary toy izany koa ny fo mpanota dia mandrapaka ny hevitra tsy madio, ny fiteny tsy madio, ny sary tsy madio, ny literatiora tsy madio, ets. Ny tena natao io tempolin' Andriamanitra velona dia lotoin' ny sakafo tsy madio sy ny fahazarana ratsy, toy ny fifohana na ny fandrapanahana paraky, ny fampiasana opioma na fanafody mahery hafa. Ny fahazarana mifoka paraky dia mahazo lehilahy sy vehivavy be dia

be tsy toy ny tamin' ny lasa. Ny herin' Andriamanitra ihany no mahafaka an' ireo azon-doazan' ny paraky sy andevon' ny devoly. Raha tsy sahy mifoka ao anaty tranofianganana akory ny olona izay tena manam-paniriana hivavaka, satria mihevitra an' izany ho fahavetavetana, dia tsy mampaninona azy velively ny handoto an' ilay tena tempolin' Andriamanitra, dia ny tenany, amin' io karazan-java-maniry ratsy fofona io. Tsy fantatrareo va, hoy ny Apostoly Paoly, fa tempolin' ny Fanahy Masina ny tenanareo; ary izay manimba io tena io, dia hosimban' Andriamanitra? (1 Kor. 3.16, 17; 6.18, 19).

Ny fitiavan-kanina tafahoatra koa dia fahavetavetana eo imason' Andriamanitra. Mihjñana mba ho velona isika, fa tsy velona mba hihinana. Afaka ny hanoanana amin' ny fihinanana sakafy mahasoana, kanefa ny filana mbola miantsoantso hoe : «Omeo ihany, omeo ihany».

Tsy hahita fahafaham-po na oviana na oviana ny filana, ary tsy hahita fahavokisana na oviana na oviana. Araka ny lalàna tamin' ny Testamenta Taloha, dia notoraham-bato ho faty izay mpileony sy mpimamo. (Deot. 21.18-21) «halahelo izay mpiboboka sy izay fatra-pitia hena, ary ny fitiavan-torimaso mampitafy voro-damba... Fa izay misakaiza amin' ny mpandany harena dia manome henatra ny rariny». (Ohab. 23.21; 28.7). Tsarovy fa nisy olona manankarena anankiray, mpileony sy andevon' ny faniriany, maty; ary nanopy ny masony niakatra tamim-pahoriana tsy azo tononina avy ao anaty helo.

Saiky tsy ilaina akory ny milaza ny ratsy vokatry ny fisotroana. Fantatra loatra ny amin' izany ka tsy tokony hatao maivamaivana ny fiheverana azy. Voalazan' Andriamanitra mazava amintsika ao amin' ny teniny fa tsy handova ny fanjakan' Andriamanitra ny mpisotro toaka. Ireo izay manamboatra sy mivarotra fisotro mahery koa dia mitovy heloka eo anatrehan' Andriamanitra, satria hoy Andriamanitra : «Lozan' izay fatratra — nefa amin' ny fisotroan-divay ihany, sy izay kanto — nefa amin' ny fampiharo-haroana toaka ihany». (Isa. 5.22). «Lozan' izay mampisotro divay namany — dia hianao izay manampy fahatezerana — ka mam-

pahamamo.azy». (Habakoka 2.15). «Ary ny lokanga sy ny valiha, ny ampongatapaka sy ny sodina ary ny divay no foto-panasany; fa ny asan' i Jehovah tsy mba jereny». (Isa. 5.12). «Aza mety hofitahina hianareo, fa ny mpijangajanga sy ny mpanompo sampy sy ny mpaka vadin' olona sy ny sodomita sy ny mpangalatra sy ny mpierina sy ny mpimamo sy ny mpanaratsy ary ny mpanao an-keriny dia tsy mba handova ny fanjakan' Andriamanitra». (1 Kor. 6.9, 10).

Tsy misy isalasalana ny fahotan' izay avy amin' ny tany. Ireto ny sasantsasany aminy : «fijangajangana, fahalotoana, fijejojejoana, fanompoan-tsampy, fanaovana ody ratsy, fandrafiana, fifandirana, a di - l a h y, fifonafonana, fifampindaniana; fisarahana, fitokoana, fialonana, fahamamoana, filaolaovan-dratsy, ary ny toy izany . . . izay manao izany dia tsy handova ny fanjakan Andriamanitra» (Gal. 5.19-21). «Ary aza ho mamon-divay hianareo, fa amin' izany dia misy fanaranam-po amin' ny ratsy, fa aoka hofenoina ny Fanahy». (Efes. 5.18).

Toy izao manaraka izao no fiantsosan' i Jesosy an' izay mangetaheta : «Raha misy olona mangetaheta, dia aoka izy hanatona Ahy ka hisotro». (Jao. 7.37-38). «He! hianareo rehetra izay mangetaheta, mankanesa amin' ny rano! Ary hianareo izay tsy manam-bola, avia, mividia ka homàna! Eny, avia mividia divay sy ronono, nefa tsy amim-bola na amin-karena». (Isa. 55.1). «Fa na iza na iza no misotro ny rano izay homeko azy dia tsy hange-taheta mandrakizay, fa ny rano izay homeko azy dia ho loharano miboiboika ao anatin' ho fiainana mandrakizay». (Jao. 4.14).

4. NY SOKATRA dia manambara fahakamoana sy hatak' andro izy». (Ohab. 21.25-26). Tsy maintsy niteny tamin' ny tsi-finoana. «Ny fanirian' ny malaina hahafaty azy, satria ny tânany tsy mety miasa tsinona; maniry fatratra mandritra ny andro izy». (Ohab. 21.25-26). Tsy maintsy niteny tamin' ny Zanak' Isiraely Josoa nanao hoe: «Aoka tsy ho malaina haka ny tany». Kamo sy malaina, izany no toetran' ny olombelona raha ny fahazoana ny zavatra avy amin' Andriamanitra no

heverina. Hoy Jesosy : «Miseseha hiditra amin' ny varavarana èty hianareo». (Lio. 13.24). «Izay mitady no hahita». «Ny fanjakan' ny lanitra dia rombahina, ary ny mpandromboka maka azy an-keriny». (Mat. 11.12).

Ny fahalainana eo anatrehan' ny famonjena sy ny harena ara-panahy ho antsika dia mitondra ho amin' ny fahaverezana. Misakana antsika tsy hivavaka io, misakana antsika tsy hiaroka ny zava-dalina momba an' Andriamanitra, misakana antsika tsy handray ny harena be avy amin' ny fampanantenan' Andriamanitra; mitondra ho amin' ny fahalevonana io. Rehefa niteny taminao Andriamanitra, nandodona anao hanolotra ny fonao ho Azy anio, ny devoly kosa manao aminao hoe, «rahampitso, na amin' ny andro hafa mahamety»; indrisy anefa, fa mety tsy ho tonga na oviana na oviana io andro io; dia maty tsy mahazo famonjena hianao, maty tsy manana an' i Kristy. Hoy Andriamanitra : «Anio raha hihaino ny feony hianareo, aza manamafy ny fonareo». (Heb. 3.7, 8). Olona firifiry akory no very satria namela ny famonjena ho amin' ny andro hafa lazaina ho mahamety, kanjo tsy tonga na oviana na oviana? Tsy anao ny andro rahampitso.

Raha mbola eo am-pamakiana ity boky kely ity hianao, dia miteny aminao Andriamanitra, miantso anao hibe-baka amin' ny fahotanao sy hanolotra ny fiainanao ho Azy, fa ny fanahin-tsokatra izay ao am-ponao kosa dia mampiditra izao karazan-kevitra samy hafa rehetra izao mba hampihemotra ny fanapahan-kevitrao ho an' Andriamanitra, ary miezaka hameno tahotra ny fonao hanao hoe: «Inona no holazain' ny olona na ny sakaizako, na izao tontolo izao, raha tonga kristiana marina tokoa aho? Inona no hitranga raha tsy ho afaka hamonjy dihy sy fety ary fikoranana araka izao tontolo izao intsony aho?» Tsy mijery ny harena tsy hita fatra ao amin' i Jesosy Kristy hianao, ny fiadanany mahagaga, ny fifaliany tsy azo tononina, ny voninahiny, ny fiainana tsy mety maty sy feno fahasambarana, fa manomboka kosa mijery ny zavatra rehetra izay tsy maintsy harianao na hilaozanao rehefa mamela an' i Kristy hiditra ao am-ponao hianao.

ary ny tahotra ny olombelona sy ny tahotra ny fahafatesana amin' izany no mamatotra anao ho andevon' ny devoly. Kanefa Kristy efa tonga mba hanafaka izay rehetra nandany ny fiainany rehetra tamin' ny fahandevozana noho ny tahotra ny fahafatesana (Heb. 2.14, 15). Ny fanahin' ny fangatahan' andro dia manamafy ny fonao ambara-pahatongany ho mafy toy ny hodin-tsokatra.

5. NY LEOPARDA dia biby sady masiaka no lian-dra. Ny fankahalana, ny fahatezerana, ny fahaloniloniana matetika no manjaka ao am-pon' ny olona, ary tsy mahalana no mahatonga famonoan' olona. Azonao atao ny miezaka na ny mikendry mba ho voafehy ny fahaloniloniana ao aminao, ambara-pipoakany amin' ny fahasiahany rehetra. Tsaratsara kokoa ny miaiky fa ao am-ponao izany, sy mangataka an' i Jesosy hanafaka anao. «Mitsahara amin' ny fahatezerana, ary mahafoiza ny fahavinirana; aoka tsy hirehitra ny fahatezeranao, fa ratsy no hiafaran' izany». (Sal. 37.8). «Masiaka ny fahavinirana, ary misafoaka ny fahatezerana; fa iza no mahajanona eo anoloan' ny fahasaro-piaro?» (Ohab. 27.4). «Aoka tsy halaky tezitra ny fanahinao; fa ny fahatezerana mitoetra ao an-tratran' ny adala». «Koa esory ao am-ponao ny alahelo. (Mpit. 7.9; 11.10).

Esory ny fahatezeranao (Kol. 3.8). Maro ireo izay mampitony ny fahatezerany amin' ny zava-pisotro na ny famaliam-paty, «ny divainy dia zava-mahafaty avy amin' ny dragona, ary poizina loza avy amin' ny bibilava». (Deot. 32.33). Mamy amin' ny fo feno fahotana ny valy faty, fa Andriamanitra kosa no mpamaly ho antsika. Hoy Jesosy : «Tiava ny namanao tahaka ny tenanao» ary «tiava ny fahavalonao». Mampanantena hamela heloka antsika Andriamanitra raha mamela izay meloka tamintsika isika. Ny fanahy manjorettra sy mimonomonona dia samy fahavetavetana eo anatrehan' Andriamanitra. Ny fanirian-dratsy handatsa-drà sy ny ady dia ao am-pon' ny olona, ka noho izany tsy maintsy haorina ao am-pon' ny olona ny tena fiadanana raha tian-kaharitra izy.

6. NY MENARANA dia namitaka an' i Eva tao an-tanimbolin'

i Edena, ary nandrava ny firaisana mamy sy feno fifanarahana tamin' Andriamanitra. Satana, ilay anjely niongana, dia nasesiky ny fialonana an' i Adama sy Eva, nony hitany fa tonga mpanjakan' ny zava-boahary izy ireo sy nivelona tamin' ny firaisana tanteraka tamin' Andriamanitra ary nahazo ny anjara-toeran' i Losifera. Dia nikendry ny fandranganana azy ireo Satana noho ny fialonana, ary vitany ny fandravana ny fiainana mirindra mahafinaritra niaraka tamin' Andriamanitra. Izany fialonana avy amin' ny devoly izany ihany, sy ny fitsiriritana ao am-pon' ny olona, no mandrava ny fahasambarana ao am-pon' ny olona sasany rehefa mahita ny hafa manana fahasambarana sy fiainana tsara izy. «Masiaka tahaka ny fiainan-tsi-hita ny fahasaro-piaro». (Tonon-kiran' i Solomona 8.6). Mampiditra hevi-dratsy ao am-po izy, mampan-drava ny fahasambaran' ny hafa, ary mety hitarika ho amin' ny famonoana aza. Izany indrindra no manjo ny fanambadiana sasany. Ao amin' ny asa atao sy amin' ny raharaha samy hafa eo amin' ny fiainana dia mahatonga fahoriana sy fifankahalana tsy hita hotononina izy. Tsy afaka amin' ny famelezany na dia ny mpiasa kristiana, sy ny mpitoriteny ary ny pastora aza. Ary tsara raha miambina tsy mitsahatra izy ireo, sy mandray feno ny fitiavan' Andriamanitra madio, izay arotsany ao am-pontsika amin' ny alàlan' ny Fanahy Masina, mba tsy ho simban' ny fanahin' ny fialonana avy amin' ny devoly izy, raha tàminy ka toloran' Andriamanitra adidy ambony kokoa ny mpiasa namany sasany; sao hanjary fanaka tsy mahaso azy noho ny fialonany.

7. NY SAHONA mivelona amin' ny tany ary manambara eto ny fitiavan-kanina sy ny fitiavam-bola izay fototry ny ratsy rehetra (1 Tim. 6.10). Misy karazan-tsahona any Congo izay hita nihinana vitsika an-jatony ambara-pitresany ho faty. Ny olona matin-kanin-kely dia tsy afaka hanokatra ny tàminy hanampiana ny mahantra sy ny sahirana, fa miezaka kosa, na amin' ny fomba inona na amin' ny fomba inona, na marina na tsy marina, hanangona sy hahazo ny haren' ity tany ity, izay ho levon' ny harafesina sy ny kalalao amin' ny farany. Hoy Jesosy tenany : «Aza mihary harena ho anareo etỳ an-tany, izay misy kalalao sy harafesina manimba, sady misy mpangalatra manamitrano sy

mangalatra... Fa miharia harena ho anareo any an-danitra, izay tsy misy kalalao na harafesina manimba, sady tsy misy mpangalatra manamitrano na mangalatra. Fa izay itoeran' ny harenao dia ho any koa ny fonao». (Mat. 6.19-21). Akana sy ny ankehonany dia ringana noho ny fitiavany volamena sy volafotsy sy vato soa ary fitafiana saro-bidy (Josoa 7). Nananton-tena Jodasy Iskariota mpianatr' i Jesosy, satria nahatonga azy hamadika ny Tompony ny fitiavam-bolany. Tsy ny vola na ny volamena no ratsy, fa ny fitiavam-bola mifitsaka ao am-pon' ny olombelona:

Lehilahy sy vehivavy an' arivony, karazan' olona sy foko samy hafa, no mandevona ny fiainany sy ny fiainan' ny fianakaviany amin' ny faniriana ratsy hahazo harena betsaka sy haingana amin' ny alalan' ny filokana samy hafa, toy ny filokana vola tsy anerany amin' ny hazakaza-tsoavaly. Ny faniriana hanan-karena nefa tsy hisahiranana dia mitarika ho amin' ny halatra sy ny famonoan' olona ary koa amin' ny famonoan-tena. Ny fitiavam-bola sy ny fitiavan-kahita tafahoatra dia arahin' ny forongony maro, toy ny fitiavana laza sy fahefana; mety ho hery ara-politika izany, hanaovana taingim-bozona ny hafa; mety ho hery ara-bola hampahoriana ny malahelo, mety ho hery ara-pivavahana hampisehoana zotom-pohony noho ny anaran' ny fiangonana karakaraina fa tsy noho ny amin' Andriamanitra, ka anamelohana izay rehetra masim-piaina sahy manaraka an' i Kristy nefa tsy anisan' io fiangonana io (Mar. 9.38).

Hoy Jesosy : «Mitandrema, ka miarova tena mba tsy ho azon' ny fieremana hianareo; fa ny ain' ny olona tsy miankina amin' ny habetsahan' ny zavatra ananany». (Lio. 12.15). Toy izao no fandehan' ny tantaran' ilay mpanankarena adala : «Ny tanin' ny lehilahy manankarena anankiray nahavokatra be. Ary izy nihevitra tao am-pony hoe : Ahoana no hataoko, fa tsy manana toerana hamoriako ny vokatra aho? Ary hoy izy : Izao no hataoko : handrava ny trano fitehirizako aho ka hanao izay lehibebe kokoa, ary ao no hamoriako ny variko rehetra sy ny fananako. Dia hilaza amin' ny fanahiko hoe aho : Ry Fanahy ô, manana fananana be voatahiry ho amin' ny taona maro hianao; mitsahara, mihinàna, misotroa, mifalia. Fa Andriamanitra kosa nanao taminy

hoe : Ry adala, anio alina no halaina aminao ny fanahinao, ka ho an' iza izay zavatra noharinao? Toy izany izay mihary harena ho an' ny tenany ihany, nefa tsy manankarena ny amin' Andriamanitra» (Lio. 12.16-21). «Fa inona no soa azon' ny olona, raha mahazo izao tontolo izao, kanefa very ny ainy?» (Mar. 8.36). «Aza manahy ny amin' ny ainareo, izay hohaninareo, na ny amin' ny tenanareo, izay hotafinareo. Fa tadiavo ny fanjakany, dia hanampy ho anareo izany zavatra izany... Fa izay itoeran' ny harenao, dia ho any koa ny fonao». (Lio. 12.22-24).

8. SATANA, rain' ny mpandainga rehetra sy rain' izay milaza lainga, no mpamporisika amin' ny fanaovana ny fahotana samy hafa eto, ary mpanjakan' ny fo. Hoy Jesosy : «Hianareo avy tamin' ny Devoly rainareo, ka izay sitraky ny rainareo no tianareo hatao. Izy dia mpamono olona hatramin' ny taloha, ary tsy nitoetra tamin' ny marina, satria tsy misy marina aminy. Raha mandainga izy, dia ny azy no lazainy, satria mpandainga izy sady rain' ny lainga». (Jao. 8.44). Ny lainga madinidinika dia mitovy amin' ny lainga vaventy ihany ny haratsiany. Misy lainga atao amin' ny soratra, amin' ny teny, amin' ny asa. Mpandainga ny mpihatsaravelsihy, satria izao no marina ny aminy : mihambo ho manana izay toetra tsy ananany akory izy. Tsy afaka mandainga Andriamanitra, na ny Kristiana (Tit. 1.2). «Raha hoy isika : Manana firaisana aminy isika, kanefa mandeha amin' ny maizina, dia mandainga isika ka tsy manao ny marina». (1 Jao. 1.6). «Fa any ivelany ny alika sy ny mpanao ody ratsy sy ny mpijangajanga sy ny mpamono olona sy ny mpanompo sampy ary izay rehetra tia lainga sady mandainga». (Apok. 22.15). Halan' Andriamanitra ny vavolombelona mandainga sy ny mpandainga (Ohabolana).

Ny fitanana ody sy ny fitokisana aminy koa dia tena lainga ampiasain' i Satana sy ny miaramilany. Koa dia fahotana lehibe na ny manao ody na ny mitoky aminy, satria fitaka sy fanambakana lehibe. Ampianarina isika, indrindra fa amin' ny fotoana isian' ny fizahan-toetra, na aretina, na fahoriana, na fisaonana, mba hiantso an' Andriamanitra velona izay vonona hanampy, fa tsy

hitoky amin' ny vintana tsara na ratsy, «fa avy amin' Andriamanitra no mahalavorary ny dian' ny olona». «Fa tsy avy any atsina-nana, na avy any andrefana, na avy any atsimo ny fisandratana. Fa Andriamanitra no Mpitsara». (Sal. 75.6,7). Andriamanitra dia nandidy ny Zanak' Israely ka nanao hoe : «Aoka tsy hisy eo aminao izay mampandeha ny zanani-lahy na ny zanani-vavy hamaky ny afo, na mpanao fankatovana, na mpanandro, na mpanao sikidy, na mpanao ody, na manao ho masimbava, na mpnadina amin' ny manao azy ho tsindrian-javatra, na mpanao hatsarana, na mpanontany amin' ny maty. Fa fahavetavetana eo imason' i Jehovah izay rehetra manao izany zavatra izany. (Deot. 18.10-12). «Fa any ivelany ny alika sy ny mpanao ody ratsy sy ny mpijangajanga sy ny mpamono olona sy ny mpampono sampy ary izay rehetra tia lainga sady mpandainga». (Apok. 22.15). «Aza mivily hanaraka izay manao azy ho tsindrian-javatra, na mitady saina amin' ny mpanao hatsarana, hahaloto anareo aminy. Izaho no Jehovah Andriamanitra». (Lev. 19.31). «Ary raha lazainy aminareo hoe : Milà saina amin' ny manao azy ho tsindrian-javatra sy ny mpanao sikidy, izay mitsiatsiaka sy miboeriboerika, moa tsy Andriamaniny va no tokony hilan' ny olona saina? Fa hila saina amin' ny maty ho an' ny velona va izy?» (Isa. 8.19-20).

9. NY KINTANA dia manambara ny fieritreretana ao am-pon' ny olona tsirairay. Mainty izy eto amin' ity sary ity, maloto sy ratsy, angamba maty noho ny fahotana mitohy sy iniana, tonga jamba sy simba, hany ka tsy mahay mitsara ny asan' ny tenany intsony. Mety ho mandry io eritreritra ratsy io indraindray, indraindray mety ho voatabataba. Miampangana izy amin' ny fotoana tokony hanalany tsiny, ary manala tsiny izy amin' ny fotoana tokony hiampangany. Mety ho toy ny voapetaky ny vy mahamay izy, ka maty fahatsiarovana sy fandrenesana noho ny fialany tamin' ny finoana, noho ny fanekenany fanahy mamitaka, noho ny fanekenany fampianaran' ny demonia, amin' ny fihatsarambelatsihin' ny mpilaza lainga. (1 Tim. 4.1-2; Heb. 10.22).

10. **NY MASON'** Andriamanitra dia mahita izay rehetra miseho ao anatin' ny fo. Tsy misy zavatra azo afenina eo anoloan' ny masony mahery toa lelafo, ka dia fantany sy hitany avokoa ny fisainana sy ny fikasana miafin' ny fo. (Mifanaraka amin' ny toe-toetr' endriky ny olona koa ny maso eo amin' ny sary eto amin' ity boky ity).

11. **NY LELA MADINIKA** mitarehin' afo manodidina ny fo dia mampiseho ny fitiavan' Andriamanitra mikatsaka ny fo feno fahotana. Mankahala ny fahotana Andriamanitra, fa tia ny olombelona kosa ka tsy mitady izay hahafaty ny mpanota, fa izay hibebahany kosa sy izay hahazoany fiainana. Tonga hamonjy ny mpanota Jesosy. Lehibe ny fifaliana any an-danitra noho ny amin' ny mpanota iray izay mibebaka. «Manambara ny amin' ny ran' i Jesosy Kristy koa ny sarin' ny lela madinika, dia ny ran' ny Zanak' ondrin' Andriamanitra izay manaisotra ny fahotan' izao tontolo izao».

12. **NY ANJELY** dia mampiseho ny tenin' Andriamanitra. Te-hiteny amin' ny olona, na lahy na vavy, izay voafitaka sy vesaran' ny fahotana Andriamanitra, mba hahazoan' izy ireo mibebaka, ka hamelany ny fahazavana sy ny fitiavan' Andriamanitra hiditra ao am-pony.

13. **NY VOROMAILALA** dia sary anehoana ny Fanahy Masina, ny Fanahin' ny marina izay mampiaiky ny fahotana sy ny fahamarinana ary ny fitsarana. Eo ivelan' ny fon' olombelona ny Fanahy Masina eto amin' ity sary ity. Tsy afaka honina ao amin' izay anjakan' ny fahotana lzy.

Raha mitovy amin' ny toetry ny fonao ny sarin' ity fo ity, dia miantsoa ny Tompo, aborahy Aminy ny fonao, avelao hamirapiratra ao ny fahazavan' ny Teniny. «Minoa an' i Jesosy Kristy Tompo dia ho voavonjy hianao». Mety Andriamanitra, eny, manome toky hanova ny fonao lzy, hanisy fo vaovao sy fanahy vaovao ao anatinao. Ary izany no hazavaina amin' ny sary faharoa.

NY SARY FAHAROA

Mampiseho fo manenina ity sary ity, fo manomboka mitady an' Andriamanitra. Mitana sabatra ny anjely, dia ny tenin' Andriamanitra, izay «velona sy mahery... ka maranitra noho ny sabatra roa lela, ka manindrona hatramin' ny fampisarahana ny aina sy ny fanahy ary ny tonona sy ny tsoka, ka mahay mamantatra ny eritreritra sy ny fisainan' ny fo» (Heb. 4.12). Mampahatsiaro azy

2. NY FO MIBEBAKA

ny tenin' Andriamanitra fa «fahafatesana no tambin' ny ota», ary «nanendrena ny olona ny ho faty indray mandeha, ary rehefa afaka izany, dia hisy fitsarana» (Heb. 9.27). Any amin' ny farihy afo mirehitra solifara no misy ny anjaran' ny mpanota sy ny tsy mino.

Mihazona karandohan' olona ny anjely eo an-tànany anankiray. Mampahatsiaro ny mpanota izany fa tsy maintsy ho faty daholo isika rehetra. Ny tenantsika izay tiantsika loatra ka ampiakanjoitsika, fahanantsika, ary vabarintsika, ananantsika fikarakarana sy fitandremana izay tsy anerany mba hahafa-po ny faniriany sy ny filany, dia ho faty sy ho lò ary ho lanin' ny kankana.

Fa ny fo sy fanahintsika kosa dia ho velona mandrakizay, ary hiseho eo anatrehan' ny fitsaran' Andriamanitra indray andro any.

Hitantsika eto ny mpanota manomboka miraharaha ny tenin' Andriamanitra sy manokatra ny fony hidiran' ny fitiavan' Andriamanitra. Manomboka mamirapiratra ao amin' ny fo maizina sy feno fahotana ny Fanahy Masina. Miditra ao amin' ny tempoliny ny fahazavan' Andriamanitra ka mandroaka ny aizina rehetra. Tonga ny fahazavan' Andriamanitra, ka tsy maintsy miala ny aizina. Tsy maintsy mandositra ny fahotana izay asehon' ireo biby samy hafa. Noho izany, ry mpamaky malala, avelao Jesosy fahazavan' izao tontolo izao hiditra ao am-ponao, dia tsy maintsy hiala ao am-ponao ny aizina sy ny asan' ny maizina, araka izay hazavain' ny sary. Hoy Jesosy : «Izaho no fahazavan' izao tontolo izao, izay manaraka Ahy tsy mba handeha amin' ny maizina». (Jao. 8.12). Tsy mba haharoaka na oviana na oviana ny aizina hiala ao am-ponao hianao amin' ny alàlan' ny fiezahan' ny tenanao, na ny fahendrenao, na ny fahendren' olon-kafa. Ny làlana tsotra indrindra, mahatoky indrindra sy haingana indrindra ary mahomby indrindra dia ny famelana ny fahazavana hiditra, ary ny aizina, dia ny fahotana, tsy maintsy hiala amin' izany. Mety hahazoantsika fanampiana ao anatin' ny alina maizina ny volana aman-kintana; fa rehefa miposaka kosa ny masoandro dia misinda ny aizina, ary misoka ny fahazavana madinidinika. Jesosy no masoandron' ny fahamarinana. Rehefa niditra tao amin' ny

Tempoly tany Jerosalema Izy, dia nandroaka izay rehetra niva-rottra omby sy ondry ary voromailala, ary nandrakana tamin' ny tany ny volan' ny mpanakalo vola, ary nanao hoe : «Efa voasoratra hoe : Ny tranoko hatao hoe trano fivavahana; fa hianareo kosa manao azy ho zohy fieren' ny jiolahy». (Mat. 21.13). Natao ho tranon' Andriamanitra, tempolin' Andriamanitra, ny tenanao. Maniry honina ao Izy, hanatsara azy, hameno fahazavana sy fitiavana ary fifaliana azy. Tsy tonga hamela heloka antsika ihany Jesosy, fa tonga hanafaka antsika amin' ny hery sy ny fanapahan' ny fahotana. «Koa raha ny Zanaka no hahafaka anareo, dia ho afaka tokoa hianareo». (Jao. 8.36).

NY SARY FAHATELO

Mampiseho amintsika ny toetry ny fon' ny mpanota tena mibebaka ity sary ity. Hitany ny halehibe sy ny hamaintin' ny fahotana nahatonga an' i Jesosy ho faty teo ambony hazo fijaliana. Eo am-pijerena ny hazo fijaliana izay asehon' ny anjely, ny Tenin' Andriamanitra, azy, dia torotoro sy mangorakoraka ny fo amam-panahiny, ary manenina noho ny fahotana maro vitany. Nony mahita ny fitiavan-dehibe asehon' Andriamanitra eo amin' i Jesosy Kristy izy, dia hontsa ny fony, indrindra rehefa azony ant-saina fa Jesosy Kristy Zanak' Andriamanitra dia tonga hanaisotra ny fahotany tsy hita isa, satria nety ho faty nisolo azy teo ambonin' ilay hazo voazona.

Tonga mazava sy lalina ny fahatsapan' ny mpanota mibebaka ny zavatra marina momba ny nikapohana an' i Jesosy, ny nampisatrohana satro-tsilo Azy, ny nandentehana fantsika tsy mifaditrovana tamin' ny tanany aman-tongony, ny nahafatesany teo amin' ny hazo fijaliana noho ny fahotantsika, ary mampangorohoro ny fony sy ny fiainany. Raha mamaky ny tenin' Andriamanitra izay ahazoany mijery ny tenany toy ny amin' ny fitaratra izy, dia mihamahazo an-tsaina ny fahalavitry ny nandosirany an' Andriamanitra sy ny nanoherany ny didiny. Alahelo sy fanenenana lehibe sy mafy no mahazo azy, ary raha mamboraka ny fony eo anatrehan' Andriamanitra amin-dranomaso be izy, dia manatona azy Jesosy. Miditra ao am-pony ny fitiavana sy ny fiadanan' Andria-

manitra rehefa manomboka mahazo an-tsaina izy fa «ny ran' i Jesosy Zanany no manadio antsika ho afaka amin' ny ota rehetra». (1 Jao. 1.7). «Akaikin' izay manana fo mangorakoraka Jehovah, ary mamonjy izay torotoro fanahy». (Sal. 34.18). Dia mbola milaza indray ny tenin' Andriamanitra (Isaia 66.2) fa hotsinjoavin' i Jehovah izay olona mangovitra noho ny teniny.

3. NY FO VOADIO

Ny Fanahy Masina no mibitsibitsika ny tenin' i Jesosy aminy : «Matokia, anaka; voavela ny helokao». (Mat. 9.2). Raha mbola mijery ny hazo fijaliana sy ny ran' i Jesosy Kristy nalatsaka teo ambony hazo fijaliana, ka mino fa natao ho azy izany rehetra izany, dia mihamahazo an-tsaina izy, fa voaisotra ny fahotany mavesatra, satria «nitondra ny aretintsika tokoa Izy sady nivesatra ny fahoriantika»; dia azony an-tsaina koa fa «Izy dia voalefona noho ny fahadisoantsika sy notorotoroina noho ny helotsika», ary «nataon' i Jehovah nihatra taminy avokoa ny helotsika rehetra». (Isa. 53.4, 5, 6).

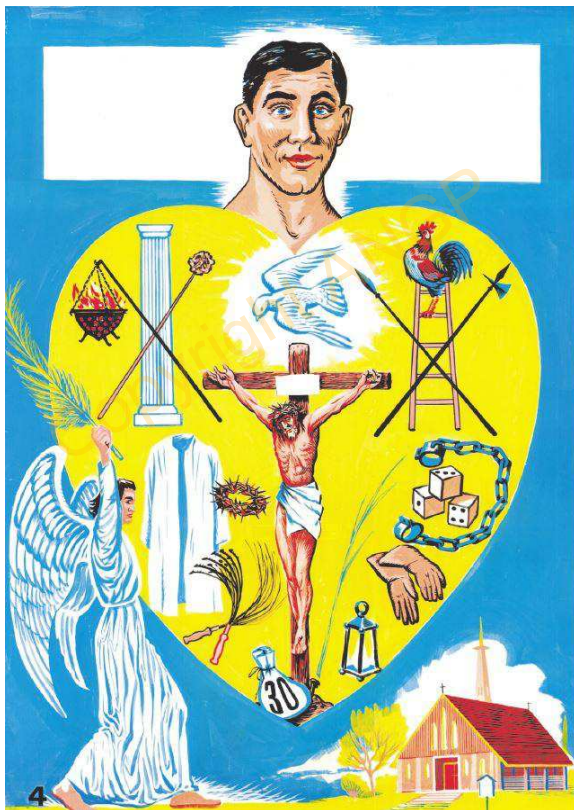
Izao ny fahazavan' ny Fanahy Masina dia mameno ny fony maizina sy maloto teo aloha, fa voadio sy tonga «fotsy tahaka ny orampanala» (Isa. 1.18) kosa ankehitriny noho ny ran' i Jesosy Kristy. Ambaran' ny Fanahy Masina amin' ny fanahiny fa voavela heloka izy ary tonga zanak' Andriamanitra, noho ny fahasoavana. (Rom. 8.16). Matoky izy izao, fa izay mino an' i Jesosy dia tsy ho very fa hanana fiainana mandrakizay (vakio 1 Kor. 6.10, 11). Fa Jesosy no «ananantsika fanavotana amin' ny rany, dia ny famehana ny fahadisoantsika araka ny haren' ny fahasoavany». (Efes. 1.7). Ny filan' ny nofo mampanota dia nosoloan' ny faniriana lalina hiaina ho an' Andriamanitra sy hanompo Azy Izay tia antsika taloha. Tsy tia an' izao tontolo izao sy ny zavatra eo amin' izao tontolo izao izy, fa tia an' Andriamanitra sy ny zavatra ao amin' Andriamanitra kosa.

Hitantsika noho izany eto amin' ity sary ity fa ireo biby mam-piseho ny fahotana dia miala amin' ny fo, na dia tsy faly handao ny fonenany taloha aza Satana ka miherika sy manantena fa hahita làlan-kidirana indray. Izany no nahatonga an' i Jesosy ham-pitandrina antsika mba hiari-tory sy hivavaka, mba hanohitra ny devoly isika, ka handositra antsika izy.

NY SARY FAHEFATRA

Ity sary ity dia mampiseho Kristiana anankiray izay nahita fiadanana tanteraka sy fanavotana noho ny fanatitra nataon' i

Jesosy Kristy Mpamonjy, ary tsy mba misy hatao rehareha afa-tsy ny hazo fijalian' i Jesosy Kristy Tompontsika, Izay naha-voahombo izao tontolo izao tamin' ny hazo fijaliana, raha ny aminy, ary izaho kosa, raha ny amin' izao tontolo izao (Gal. 6.14). Maty teo ambony hazo fijaliana Jesosy mba ho faty ny amin' ny ota koa isika noho ny fahafatesany, fa ho velona ny amin' ny fahamarinana (vakio 1 Petera 2.24), izany hoe : Kristiana maty raha ny amin' izao tontolo izao. Asaina mandeha araka ny fanahy isika, fa «tsy hahatanteraka ny filan' ny nofo». (Gal. 5.16).

4. NY FO NANDRAY AN' I JESOSY

Eto amin' ity sarin' ny fo ity dia misy fampisehoana ny andry namatorana an' i Jesosy taorian' ny nanendahana ny fitafiany. Hita eo ny kotopia, miaraka amin' ny satro-tsilo izay nampisatrohan' ny olona Azy tamin' ny fomba tsy misy fangorahana, satria ny famelezana Azy no nahazoantsika fiadanana. Nokapohina noho ny fahotantsika izy. Naneso Azy Heroda sy ny vahoakany, ary rehefa nampisatro-tsilo Azy dia nampitafy Azy akanjo jaky, ary rehefa nandrandrana satro-tsilo dia nandetika izany tamin' ny lohany ho solon' ny satro-boninahitra volamena. Volotara no nampitazoniny ny tãnany an-kavanana fa tsy tehim-piandrianan' ny mpanjaka; dia nandohalika teo anatrehany izy ary naneso Azy ka nanao hoe : «Arahaba, ry Mpanjakan' ny Jiosy». Nororany ny tavany, dia nalainy ny volotara teny aminy ka nokapohiny ny lohany. Ary rehefa avy nanala-baraka Azy sy naneso Azy maharary toy izany izy dia namela Azy handeha mba hohomboana amin' ny hazo fijaliana.

Maro ireo mitondra anarana ho Kristiana ka mivavaka any am-piangonana, mpandray ny Fanasan' ny Tompo, mihira fiderana an' Andriamanitra, nefa manombo mandrakariva indray ny Mpamonjy amin' ny hazo fijaliana. «Tsy izay rehetra manao amiko hoe : Tompoko, Tompoko, no hiditra amin' ny fanjakan' ny lanitra, fa izay manao ny sitrapon' ny Raiko izay any an-danitra». (Mat. 7.21).

Hitantsika eto amin' ity sary ity koa ny kitapom-bolan' i Jodasy izay namadika an' i Jesosy Tompo ka nivarotra Azy sekely volafotsy telopolo, noho ny fitiavam-bola namatotra ny fony sy nanajamba ny fanahiny. Ny fanala sy ny rojo vy ary ny zavatra hafa dia nampiasain' ny miaramila izay nisambotra an' i Jesosy tamin' ny alina. Ny vato filokana dia nampiasain' ny miaramila tamin' ny nizarany ny fitafian' i Jesosy, mba hahatanteraka ny Teny Faminanian' Andriamanitra : «Mizara ny fitafiako ho azy izy, ary ny akanjoko ilokany». (Sal. 22.18). Nalainy daholo ny zavatr' i Jesosy, fa Jesosy kosa nolaviny, sady hoy izy : Tsy ilainay hana-paka anay ity lehilahy ity.

Ny olombelona rehetra amin' ny ankapobeny dia may erỳ handray ny fahasoavana rehetra avy amin' Andriamanitra, toy ny

fahazavan' ny masoandro, ny ranonorana, nefa kosa tsy mety hampiditra ny tenany ao ambany fanapahan-tokan' Andriamanitra. Heverin' ny olona maro fa ny hiverenana moramora amin' ny andro manahirana sy mampamoifo ihany no ilàna an' Andriamanitra.

Tamin' ny lefona no nanatrobahan' ny miaramila ny lanivoan' i Jesosy sy ny fony, «ary niaraka tamin' izay dia nisy ra sy rano nandeha». (Jao. 19.34). Talohan' ny nanenoan' ny akoho, dia nandà an' i Jesosy intelo Petera teo anatrehan' ny mpanompo vavy kely anankiray, nefa nanenina tamin-dranomaso be izy tatỳ aoriana. Manaiky an' i Jesosy amin' ny teninao sy ny asanao ve hianao? Sa menatra ny hanao izany eo anatrehan' ny olona? Hoy Jesosy : «Na zovy na zovy no hanaiky Ahy eo anatrehan' ny olona, dia hekeko kosa izy eo anatrehan' ny Raiko izay any an-danitra. Fa na zovy na zovy no handa Ahy eo anatrehan' ny olona, dia holaviko kosa izy eo anatrehan' ny Raiko izay any an-danitra». (Mat. 10.32-33).

Hoy koa Jesosy : «Ary izay tsy mitondra ny hazo-fijaliany ka tsy manaraka Ahy, dia tsy mendrika ho Ahy». (Mat. 10.38). Sambatra izay mijoro eo ambonin' ny Vatolampy, dia Jesosy Kristy!

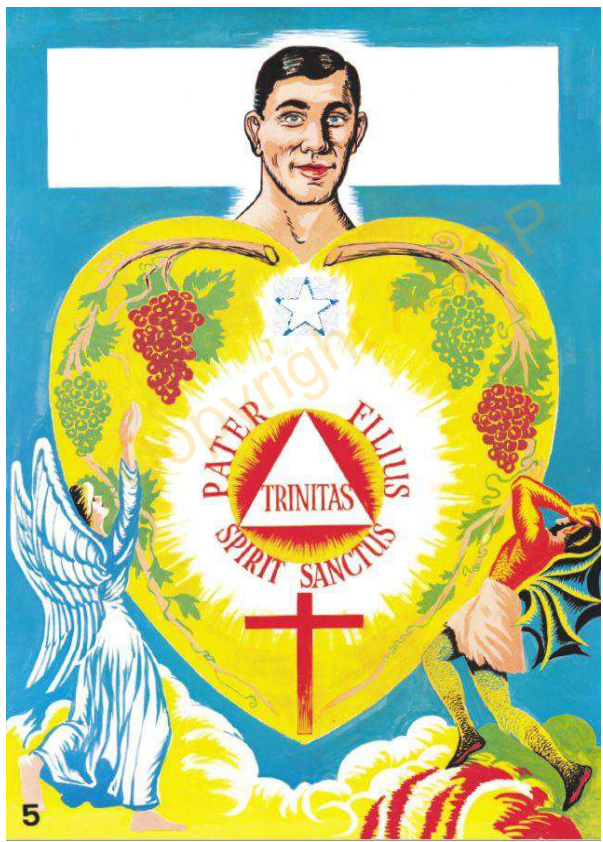
Jeso, Vatolampinay!
O! arovy izahay,
Ka ny fonay mba sasao,
Manafaha anay izao,
Mba tsy hisy izay hanjo,
Olon-tsy mahitsy fo.

NY SARY FAHADIMY

Ity sary ity dia mampiseho ny fon' ny mpanota voadio sy nohamasiniña rehefa voavonjin' Andriamanitra tamin' ny haben' ny fahasoavany sy ny famindram-pony. Tonga tena tempolin' Andriamanitra izy, tonga fonenan' Andriamanitra Ray sy Zanaka ary Fanahy Masina, araka ny teny fampanantenana nolazain' i Jesosy Kristy Tompo hoe : «Raha misy tia ahy dia hitandrina ny

teniko izy; ary ny Raiko ho tia azy, ary hankao aminy Izahay ka honina ao aminy». (Jao. 14.23). Andriamanitra dia manaja sy mitahy ary manandratra ny olombelona amin' ny alàlan' i Jesosy Kristy. (Vakio : Lio. 1.52).

Tonga tena tempolin' Andriamanitra izao ny fo. Voaroaka ny fahotana. Tsy ireo biby samy hafa baikoin' i Satana rain' ny lainga no hitantsika fa ny Fanahy Masina, dia ny Fanahin' ny Fahamarinana monina ao am-po. Ilay fo fitoeran' ny filana maha-

5. NY TEMPOLIN' ANDRIAMANITRA

menatra teo dia nanjary hazo mamoa na tanimboly tsara tarehy mitondra ny vokatry ny Fanahy, toy ny fitiavana, fifaliana, fiadana-na, fahari-po, fahamoram-panahy, fahamarinana, fahalemem-panahy, fahononam-po ary toetra hafa koa ankasitrahan' Andriamanitra sy ny olona. Nanjary sampana mamoa miray amin' ny Tena Voaloboka dia Jesosy Kristy Tompontsika izy. Ny zava-miafin' izany famoazana izany dia ny fitoerany amin' i Kristy, ary ny fitoeran' i Kristy sy ny teniny ao aminy. (Vakio Jao. 15.1-10). Hatramin' ny namenoana sy nanaovana batisa azy tamin' ny Fanahy Masina dia manana hery handresena ny nofo sy ny faniriany izy ary hanombo ny Adama ela amin' ny hazo fijaliana. Noho ny herin' ny Fanahy Masina dia manjary mahay mandeha araka ny Fanahy izy fa tsy araka ny nofo. Tsy araka izay hitany sy reny ary tsapany intsony no iainany, fa araka ny finoany, fa ny finoana an' i Jesosy Kristy no andresena izao tontolo izao. Miaina amin' ny fanantenana velona sy mahatoky izy, ary hatanjahin' ny fanantenana ny fiverenan' i Jesosy Kristy Tompontsika. Ny fitiavan' Andriamanitra izay mitoetra mandrakizay no ivelomany.

«Sambatra ny madio am-po; fa izy no hahita an' Andriamanitra». (Mat. 5.8). Davida mpanjaka, na dia nanan-karem-be sy nandresy ny fahavalo teo ivelany rehetra aza, dia nahalala fa ny ady lehibe indrindra dia nirehitra tao am-pony, ary nahazo tao an-tsaina ny zavatra takin' ny tao anatin'ny tao izy ka nivavaka hoe : «Amoròny fo madio aho, Andriamanitra ô; ary havaozy hiorina marina ny fanahiko ato anatiko». (Sal. 51.10). Tsy misy mahay manadio ny fon' ny tenany, na mamorona fo madio ao anatin'ny, raha tsy manatona an' Andriamanitra amin' ny fibebahana marina izy, toy izay nataon' i Davida, ary mangataka an' Andriamanitra mba hamorona fo madio ho ao anatin'ny.

Maniry mafy hanao zava-baovao amin' ny fiainanao Andriamanitra. Fampanantenana sy voady poakaty no anampitampenanao ny akanjom-pahamarinanao efa lasa vorokitsay, nefa tsy hahatonga ny fonao ho fonenana mendrika an' Andriamanitra izany, dia Andriamanitra izay maniry dia maniry hanampy anao,

satria Izy tenany no nampanantena sy nilaza hoe, «Dia hofafazako rano madio hianareo, ka hadio; ny mba ho afaka amin' ny fahaloanareo rehetra sy ny sampinareo rehetra no hanadiovako anareo. Ary homeko fo vaovao hianareo, ary fanahy vaovao no hataoko ao anatinareo, ary hesoriko amin' ny nofonareo ny fo vato, ka homeko fo nofo hianareo. Ary ny Fanahiko no hataoko ao anatinareo, ka hahatonga anareo handeha araka ny lalàko sy hitandrina ny fitsipiko ka hanaraka azy». (Ezek. 36.25-27). Izany no hevitra ny Testamenta Vaovao izay nasian' Andriamanitra tombokase tamin' ny ran' i Jesosy Kristy Zanany.

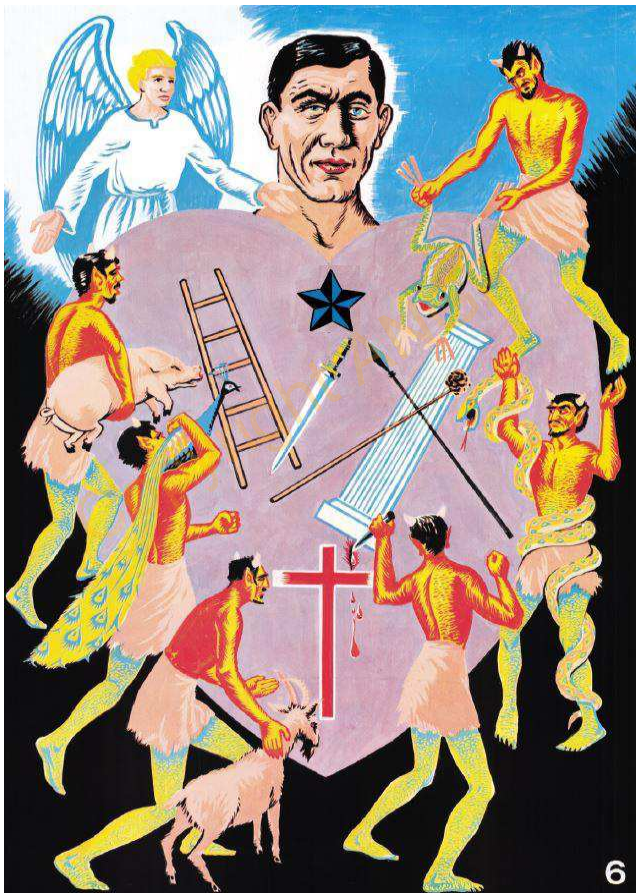
Hitantsika mitranga indray eto amin' ity sary ity ny anjely. Natao hanampy izay handova ny fiainana mandrakizay ny anjely, ary hitoby manodidina an' izay matahotra an' Andriamanitra. (Vakio Salamo 34.7; Sal. 91.11; Daniela 6.23; Mat. 2.13; Mat. 18.10; Asa. 5.19; Asa. 12.7-10).

Hita eto amin' ity sary ity koa ny devoly mijoro eo akaikin' ny fo, toy ny mikendry izay hahazoany miditra ao amin' ny fonenany taloha indray. Ampirishina hiambina sy hivavaka isika noho izany, satria ny «devoly fahavalontsika dia mandehandeha tahaka ny liona mieronana mitady izay harapany». (1 Pet. 5.8). Matetika izy no manova endrika ho toy ny anjelin' ny mazava, ka mandavo ny olona masina amin' ny filan' izao fiainana izao, ary na dia ny olom-boafidy aza amin' ny fahaizany mametsy raha azony atao. Kanefa raha manohitra ny devoly isika dia handositra antsika izy. (Jakoba 4.7).

NY SARY FAHENINA

Sary maloka mampiseho ny mpihemotra ity. Manomboka mikimpy ny maso an' ila; milaza izany fa manomboka mihamangatsiaka sy rendremana amin' ny fiainana kristiana ilay olona; ary ilay maso anankiray kosa tsy menatra akory mikarikary mila fitia amin' izao tontolo izao. Nihamatromatroka ny fahazavana anatinany, ary nihena sady tsy miharihary intsony ny marika ao

am-pony hahafantarana fa vonona hiara-mijaly amin' i Kristy izy. Hodidinim-pakampanahy izay ileferany miandalana fa tsy toheriny izy. Tsy ny feon' Andriamanitra no henoiny, fa ny fampidiran-kevitra feno hafetsena sy ny fampanantenana poakaty omen' ny mpaka fanahy. Na dia mbola mpankany am-piangonana ihany aza izy, ka nanafina ny fitiavany an' izao tontolo izao amin' ny

6. NY FO ALAIM-PANAHY

endrika toa mivavaka, dia efa nihamangatsiaka ao am-pony ny fitiavana an' Andriamanitra. Tonga miroa saina izy, tsy mahita izay hatao eo anoloan' ny hevitra roa samy hafa. Manomboka misangisangy an' izao tontolo izao izy, nefa mbola mihambo ho tia an' Andriamanitra. Mihamatroka ny kintana, ny fieritreretana ao am-pony. Tsy entiny amim-pitsikiana intsony ny hazo fijaliana, fa manjary entana mahasosotra sy mavesatra. Manomboka mihi-langilana ny finoany, mijanona tsy miray amin' Andriamanitra amin' ny alalan' ny vavaka intsony izy, manjary tsy miraharaha, sy manao an-tsirambina; ny toe-pony, mihamanome toerana tsikelikely ao am-pony ho an' ny mpaka fanahy izay manaranga-rana avy eo ivelany. Mahita fahafinaretana amin' ny fiarahana amin' ny namana araka izao tontolo izao izy mihoatra ny fitiavana hiaraka amin' ny tena mpino.

Ny fanahin' ny vorontsilozana, mampiseho ny avonavona, no manomboka mitady lalan-kidirana. Mety ho hadinony fa fahasovanana ihany no amonjena azy; ka dia tonga kristiana miavonavona izy. Mandondona ao am-baravarany ny fimamoana, mitady hiditra; mety ho amin' ny fotoana iarahany amin' ny sakaiza araka an' izao tontolo izao, amin' ny fotoana sasantsasany ahamenarany sao heverin' ny olona ho sarotsarotiny foana izy, na tsy azo havanina, mety ho amin' izany fotoana izany indrindra no ilazan' ny devoly aminy fa tsy mampaninona ny fiainany ara-panahy izay zavatra indray mandeha fotsiny. Manjary tsaroana ny eritreritra sy ny faniriana ara-nofo. Angamba manomboka mahita fahafinaretana amin' ny fanaovana vosoboso-dratsy izy, na amin' ny fankafizana ny fijerena miverimberina amin' irony sary ratsy, na amin' ny fitiavan-kiaraka amin-tsakaiza ratsy, ka miditra an-trano fandihizana, manao fanalana hamohamo mampisalalala; ary mirabaraba erỳ ibitsibitsihan' ny devoly fa araka ny toetra nahariana ny olombelona izao tany izao sady tsy mba fahotana izay fahotana indray mandeha.

Marina fa tsy adidintsika raha misodisody any an-tampon-dohantsika any ny vorondian' ny faharatsiana sy ny hevitra

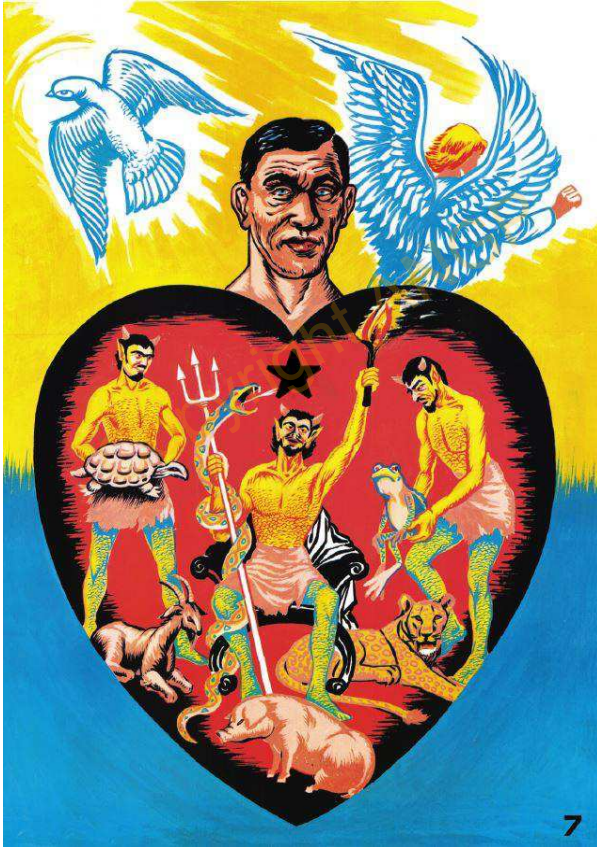
maloto, kanefa kosa meloka isika raha avelantsika hitoetra eo ambonintsika izy sy hanorina akàny ao am-pontsika ary hikotrika sy hahafoy ny asa ratsiny. Raha atolotsika ny devoly ny ankihi-kelintsika, dia tsy isalasalana akory fa hogiazany ny tânantsika ary hotaritaritiny ho any amin' ny helo mandrakizay ny saina amampahaintsika. Noho izany ny fampandrenesana lehibe alefan' Andriamanitra ho antsika dia ny mba handosirantsika ny filan' ny tanora fanahy ary ny mba tsy hanombohantsika hilalao fahotana, na toy inona na toy inona fakàny fanahy antsika. Mandosira any amin' i Jesosy Kristy, Ilay Mpanafaka sy Mpandresy.

Ilay lehilahy eto amin' ity sary ity, mamely ny fo amin' ny lefom-pohy, dia mampiseho ny mpaniratsira sy ny mpanohitra ny fivavahana Kristiana. Amin' ny lelany mandrobo sy amin' ny molony maniratsira no andefonany sy andratrany ny fon' ny Kristiana; ary tsy velona intsony ny fo mizarazara raha tratry ny famelezana toy izany. Manomboka matahotra olombelona mihoatra ny fahatahorany an' Andriamanitra izy, ary ny tahony izay holazain' ny olona sy izay hataon' ny olona dia mahatonga azy ho andevon' ny olona, sy handositra an' Andriamanitra. Mitranga amin' ny fotoana isian' ny fikorontanana sy ny fahadisoam-panantenana ny fahatezerana sy ny tsi-fahatsindriam-po, ary miditra an-keriny. Handady hiditra tsy ela akory ny menarana ratsin' ny fialonana izay mitranga rehefa mba mahavanona sy mahavaoa kokoa noho hianao ny hafa; raha avelanao hisy hirika kely hahombiazany, dia hanoka-baravarana ho an' ny fankahalana sy ny avonavona izy

Ho mora foana amin' ny fitiavam-bola ny handady hiditra ao am-pontsika raha tsy raharahaintsika ny fampandrenesan' i Jesosy Tompontsika hoe : «Miareta tory sy mivavaha hianareo, mba tsy hidiranareo amin' ny fakampanahy». (Mat. 26.41). «Koa izay manao azy fa efa mijoro tsara, dia aoka izy hitandrina fandrao ho lavo». (1 Kor. 10.12). Tsy maintsy hitafiantsika avokoa ny fiadian' Andriamanitra mba hahazoantsika mifahatra amin' ny fanangolen' ny devoly. (Vakio Efesiaha 6.11-18).

SARY FAHAFITO

Mampiseho ny toetry ny fon' ny olona miverina ilàlana ity sary ity, dia ny olona izay lavo rehefa nohazavaina indray mandeha sy nanandrana ny fanomezana avy any an-danitra ary natao manana anjara amin' ny Fanahy Masina. Asehony koa ny toetry ny olona izay tsy mibebaka sy tsy manolo-tena ho an' Andriamanitra na dia fantany mazava aza fa nambara sy notorina taminy

7. NY FO MIVERINA ILALANA

ny zava-marin' ny Filazantsara izay atao hoe «ny Vaovao Mahafaly». Hiharatsy hatrany hatrany ny olona izay manamafy ny fony raha iangavian' Andriamanitra, na dia miezaka hanavao ny tenany aza izy.

Nohazavain' i Jesosy ny manjo ny mpiverina ilàlana tamin' ny nilazany hoe : «Raha mivoaka amin' ny olona ny fanahy maloto, dia mandeha mitety ny tany tsy misy rano izy, mitady fitsaha-harana; ary rehefa tsy mahita dia hoy izy : Hody any an-tranoko izay nivoahako aho. Ary nony tonga izy, dia hitany fa voafafa sy voavoatra ny trano. Ary dia mandeha izy ka mitondra fanahy fito hafa koa ratsy noho izy; dia miditra ireo ka mitoetra ao; ary ny faran' izany olona izany dia ratsy noho ny voalohany». (Lio. 11.24-26). Efa mihatra aminy ny ohabolana marina hoe : «Ny amboa miverina indray amin' ny loany, ary ny kisoavavy efa nisasa dia mihosim-potaka indray». (2 Pet. 2.22).

Ambaran' ireo teny ireo mazava ny toetry ny fon' ny mpiverina ilàlana sy ny mpanota tsy mibebaka. Tonga mipetraka ao am-po sy manjaka aminy indray ny fahotana mitafy ny toetrany mamitaka rehetra. Na ny endriny aza dia mitory ny toe-pony. Voatery handao ny fony ilay voromailala malemy fanahy, dia ny Fanahy Masina, satria tsy afaka hiara-monina ny fahotana sy ny Fanahy Masina. Tsy azon' ny fo atao ny sady ho tempolin' Andriamanitra no ho zohin' i Satana. Tsy maintsy miala amin' alahelo ny anjely, dia ny Tenin' Andriamanitra, nefa miherika ihany, sao dia mba mety hanenina ilay olona, toy ny zanaka adala izay naniry «hameno ny kibony tamin' ny voankazo fihinan' ny kisoa, fa tsy nisy nanome azy. Ary raha nody ny sainy, dia hoy izy : «Indrisy! maro ny olona karamain' ny raiko manan-kanina be dia be, fa izaho kosa maty mosary eto! Hiainga aho, dia hody any amin' ny raiko ka hanao aminy hoe : Raiko ô! efa nanota tamin' ny lanitra sy teo anatrehanao aho ka tsy mendrika hatao hoe zanakao intsony». (Lio. 15.16-19). Nony nahita ny zanany nibebaka rainy, dia namela heloka azy sy nampodry azy.

Eto amin' ity sary ity anefa dia tsy misy akory marika

ahafantarana izay fibebahana marina, tsy hita izay fiverenana amin' Andriamanitra, tsy hita izay fitadiavana famelan-keloka eo an-tongotr' i Jesosy. Toy izay voapetaky ny vy mahamay sy nogiazina tsy hiteny ny fieritreretana' ilay olona. Manan-tsofina izy fa tsy afa-mandre ny feo miangavin' i Jesosy. Mana-maso izy, fa tsy afa-mahita ny lavaky ny helo tsy misy fanambaniny izay mitanatana eo ambany tongony. Tsy mahatsiaro menatra intsony amin' ny fikirizana amin' ny fahotana izy. Tonga manjaka ao am-pony Satana, ary miketraka toy ny mpanjaka eo amin' ny seza fiandrianany. Mety ho mbola mihambo ho manana endrika ivelany mahafinaritra sy maha-te-hanaja izy, ary manana toetra toa mivavaka, tahaka ny fasana voalalotra fotsy, «nefa ny ao anatin' dia feno taolan' ny maty mbamin' ny fahalotoana rehetra». (Mat. 23.27).

Ny rain' ny lainga no mibahana ao amin' ny fitoeran' ny Fanahin' ny Fahamarinana. Ny biby tsirairay, izany hoe ny fahotana dia arahin'ny demonia manokana sy ny fanahy maloto, ary mameno ny fony. Na dia maniry ho afaka amin' ireo mpampijaly ratsy ireo aza izy, dia ataon' ireo tsara fatotra. «Izay manohitra ny lalàn' i Mosesy dia maty amin' ny tenin' ny vavolombelona roa na telo ka tsy asiana famindrampo; manao ahoana kosa ary ny hamafin' ny fampijaliana ataonareo tokony hihatra amin' izay nanitsaka ny Zanak' Andriamanitra ka nanao ny ran' ny fanekena izay nanamasi-nana azy ho zavatra tsy masina sady naniratsira ny Fanahin' ny fahasoavana?» (Heb. 10.28-29; 2 Pet. 2.1-14).

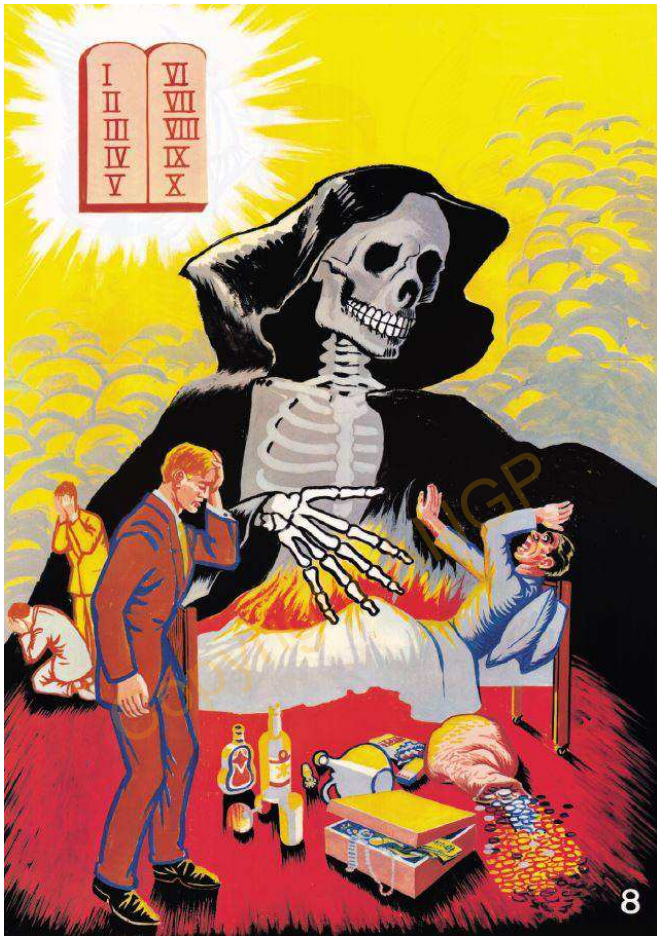
Raha mifanitsy amin' ny toetry ny fonao izay asehon' ity sary ity, ry havana malala, dia loary tsy misy hatak' andro avy ao amin' ny fonao ny fibabohana amin' Andriamanitra. «Mahavonjy tokoa izay manatona an' Andriamanitra amin' ny alalany izy» (Heb. 7.25), ary afaka sady ta-hamela ny fahotanao rehetra, raha amin' ny fanahin' ny fanenenana marina no anatonanao. Hainy ny mamatotra ny devoly sy ny miaramilan' ny maizina tariny rehetra, ary ny manosika azy hivoaka ny fonao, raha avelanao hanao izany izy. Manatona toa an' ilay voan' ny habokana nanatona an' i Jesosy nanao hoe : «Raha mety Hianao dia mahay manadio ahy». Hoy ny navalin' i Jesosy : «Mety Aho; madiova hianao».

(Mar. 1.40-41). Fa raha mbola manafina ny fonao ihany hianao, sy tia ny maizina fa tsy ny mazava, dia tsy misy fanantenana, tsy misy fanampiana, satria ny fahafatesana fa tsy ny fiainana no fidinao, «fa fahafatesana no tambin' ny ota». (Rom. 6.23).

SARY FAHAVALO

Hitantsika eo ambavahaona eto ny mpanota mangataka andro sy ny mpiverina ilàlana; mety ho feno fangirifiriana ny tenany, ary feno tahotra ny fahafatesana ny fanahiny. Tonga amin' ny fotoana tsy anampoizana azy sy tsy ilàna azy ny fahafatesana (ny taolan' ny maty eo amin' ny sary). Mihelina ny fahafinaretan' ny fahotana manodoka, ary tsy maintsy hatrehina kosa izao ny tambin' ny ota amin' ny halehibeny mihoampampana sy mampihoron-koditra. Injany ny fangitakitaky ny helo fa mangia ny hazany. Maniry mafy hivavaka izy izao, nefa hitany fa tsy mahavanona firaisana amin' ilay Andriamanitra izay novazivaziny fitiavaña izay ela izay. Matahotra ny hijoro eo akaikin' ny fandriany ireo sakaizany teo aloha, ary tsy ahazoany fanampiana amin' izao fotoana izao ny teny foana sy fampaherezana avy amin' ireo. Tsy mahalava ny androny akory koa ny harena azony tamin' ny tsy rariny angamba, tsy mahavonjy ny fanahiny, tsy mahamora ny fialany aina. Hitany fa tsy azony atao ny mampiandrina ny sainy amin' Andriamanitra satria tsy avelan' ny devoly hahita làlan-kanaovany izany izy.

Toa maneso azy ny zavatra rehetra tiany sy nahavelomany teo aloha, ary tsy afa-nanampy azy ilay mpiandriny tsy mahatoky sady angamba tsy niova fo. Manomboka mahazo an-tsaina izy fa, «Zava-mahatahotra ny ho azon' ny tànan' Andriamanitra velona». (Heb. 10.31). Nanantena izy fa hifampiraharaha amin' Andriamanitra amin' ny andro anankiray mahamety na eo ampandriany rehefa hiala aina; nefa hitany izao fa tratra aoriana loatra izany. Olona an' arivony no maty tampoka, ka tsy nisy nahazoany nitady an' Andriamanitra akory teo am-pialan' aina. Koa zava-dehibe indrindra ny fitadiavana an' Andriamanitra dieny

8. NY MPANOTA VERY

mbola mety ho hita lzy. Tsy ny tenin' Andriamanitra mampiomana sy mahavonjy no ren' ity mpanota miala aina ity izay nandà ny fahasoavana sy ny fitiavan' Andriamanitra nandritra ny andro niainany, tsy ny feon' ny Mpamonjiny fa ny feon' ny Mpitsarany manao hoe : «Mialà amiko hianareo izay voaozona, ho any amin'

ny afo maharitra mandrakizay, izay voaomana ho an' ny devoly sy ny anjelin'ny». (Mat. 25.41). Natao ho an' ny olona «ny ho faty indray mandeha, ka rehefa afaka izany dia hisy ny fitsarana». (Heb. 9.27).

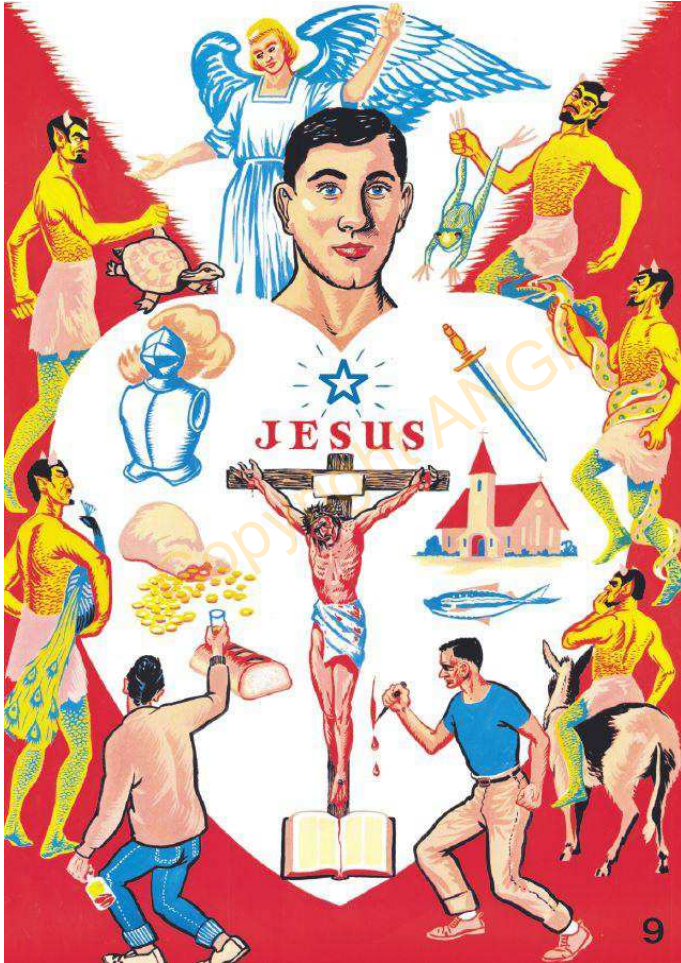
SARY FAHASIVY

Mampiseho kristiana anankiray miaritra sy mandresy ao anatin' ny fizahan-toetra mahamay sy ny fakampanahy, ity sary ity. Ianjadian' ny fakam-panahy samy hafa izy, kanefa mitoetra mahatoky ary mandresy hatramin' ny farany, ary tonga manaoatra noho ny mpandresy aza amin' ny alàlan' i Jesosy Kristy. Tsy tafiditra fotsiny ao amin' ny hazakazaka kristiana izy, fa maharitra eo, ka mihazakazaka amim-pitozoana, tsy miherikerika na miankavia na miankavanana, fa mijery «an' i Jesosy Tompon' ny finoantsika sy Mpanefa azy». (Heb. 12.1-2).

Miezaka foana hamery làlana ny zanak' Andriamanitra i Satana sy ny miaramilany manodidina ny fo mino. Aseho eo amin' ny sary ny fiavonavonana, ny fitiavam-bola, ny demonian' ny faharatsian-toetra ary ny maro hafa koa. Tsy leoparda fa boriky izao no hitantsika, fa matetika ny fahotana no manatona antsika amin' ny endrika samy hafa, ka miafina ao anaty akanjo sy anarana samy hafa. Fa ny kristiana miambina kosa mahay manavaka ny fahotana, na dia hitafy ny endriky ny fivavahana aza ny fahotana, ka hiseho ho toy ny anjelin' ny mazava, satria ny tenin' Andriamanitra sy ny Fanahin' ny Fahamarinana no mitari-dàlana azy amin' ny marina rehetra. Afa-tsy ireo biby, dia hita eo amin' ny sary koa ny lehilahy anankiray mandihindihy sy mitana vera feno divay hakana fanahy ny kristiana amin' ny fahafinaretan' izao tontolo izao. Nefa tsy manan-kery amin' ny kristiana efa nahazo fanamasinana izany, satria efa tena maty niaraka tamin' i Kristy ny amin' ny ota sy ny amin' izao tontolo izao izy.

Ilay lehilahy faharoa hita eo amin' ny sary dia mamely ny kristiana amin' ny lefom-pohy. Ny fifosana, ny fiverenana amin' ny fahotana efa nahavoana, ny fanesoana sy ny fandrahonana avy

amin' ny fahavalon' Andriamanitra sy matetika avy amin' ny mpihambo ho mpino, dia mamely mandrakariva ny fon' ny tena mpino. Toy ny maty eo anatrehan' izay lazain' ny olona izy, fa mitandrina bebe kokoa izay lazain' Andriamanitra. Tsaroany ny

9. NY FO MAHATOKY

tenin' i Jesosy : «Sambatra hianareo raha haratsin' ny olona sy enjehiny ary asiany izay teny ratsy rehetra hitenenany lainga anareo noho ny amiko. Mifalia sy miravoravao hianareo, fa lehibe ny valim-pitianareo any an-danitra». (Mat. 5.11). Tsy mitsahatra manao izay farany azony atao ny fahotana sy ny nofo (ny tena izany), ary ny devoly mba hampisaraka ny kristiana amin' ny fitiavan' Andriamanitra. Amim-pifaliana lehibe sy amim-pahatokiana anefa no ahazoany milaza marina hoe : «Iza no hahasaraka antsika amin' ny fitiavan' i Kristy? Fahoriana va, sa fahantrana, sa fanenjehana, sa mosary, sa fitanjahana, sa loza, sa sabatra?» (Rom. 8.35). «Kanefa amin' izany rehetra izany dia manaoatra noho ny mpandresy isika amin' ny alàlan' Ilay tia antsika». (Rom. 8.37). Mitafy ny fiadian' Andriamanitra rehetra izy ka tonga mahajoro amin' ny andro mahory sy maharesy ny fakampanahy rehetra noho Jesosy Kristy, izay nandresy ny fizahan-toetra sy fakampanahy rehetra, mba hahazantsika mandresy ao aminy koa sy hahazo ny satroboninahitra.

Mazava sy mamirapiratra ny Kintan' ny fieritreretany. Feno finoana ny fony sady nofenoina ny Fanahy Masina. Ny anjelin' Andriamanitra eo amboniny, ny Tenin' Andriamanitra, dia mampahatsiaro azy ny fampanantenana sarobidy omena izay mandresy sy maharitra hatramin' ny farany. «Izay maharesy dia havelako hihinana ny avy amin' ny hazon' aina izay eo amin' ny Paradisan' Andriamanitra». «Izay maharesy dia tsy ho simban' ny fahafatesana faharoa». «Izay maharesy dia homeko mana miafina sady homeko vato fotsy, ary eo amin' ny vato dia misy anaram-baovao voasoratra». «Izay maharesy ka mitandrina ny asako hatramin' ny farany dia homeko fahefana...» «Izay maharesy dia hitafy lamba fotsy tahaka ireo koa, ary tsy hamono ny anarany eo amin' ny bokin' ny fiainana tokoa Aho, fa hanaiky ny anarany eo anatrehan' ny Raiko sy eo anatrehan' ny anjelin'ny». «Izay maharesy no hataoko andry eo amin' ny tempolin' Andriamanitra, ary tsy hiala eo intsony izy». «Izay maharesy dia avelako hiara-mipetraka Amiko eo ambonin' ny seza fiandrianako, dia tahaka ny nandreseko kosa sy ny niarahako nipetraka amin' ny Raiko eo ambonin' ny seza fiandrianany». (Apok. 2.7, 11, 17, 26; Apok. 3.5 12. 21).

Mampiseho ny Kitapom-bola misokatra fa tsy ny fony ihany fa ny volany koa no voatokana ho an' Andriamanitra. Tsy mandrobaroba ny fananany eto an-tany izy, fa manampy ny mahantra, manome ny faha-folon-karenany, ary nanolotra na dia ny fananany rehetra aza ho an' Andriamanitra ka mampiasa ny zavatra rehetra ho voninahitr' Andriamanitra.

Ny mofo sy ny hazandrano dia mampiseho fa fiainana madio sy onony no iainany. Tsy mandoto ny tenany amin' ny fisotroana zava-mahamamo izy, na amin' ny fiaraha-mihinana amin' ny fanasana fanompoana ny razana sy ny sampy. Tsy mandanilany foana ny volany, na mandoto ny tenany (izay tempolin' Andriamanitra) na amin' ny fomba inona na amin' ny fomba inona, ary tsy mampiasa fanafody mahery sy manimba; fa sakafo mahasalama sy madio ary mahavelona kosa no haniny. Tonga tranom-pivavahana ny fony, kanefa kosa mamonjy fotoam-pivavahana ara-dalàna sy amim-panajana any am-piangonana izy, na toy inona andro na toy inona toe-javatra. Tia fivavahana izy, na any amin' ny trano fivavahana izany, na miaraka amin' ny fianakaviany, na ao amin' ny efitranony manokana, satria fantany fa tsy misy ahazoan' ny kristiana ho velona raha tsy mikambana amin' Andriamanitra amin' ny vavaka izy.

NY BOKY MIVELATRA dia mampiseho fa boky velarina ny Baiboly aminy, ka vakiny sy ianarany isan' andro, ary ahitany fahendrena sy hery, fiainana sy fahazavana, eny, harena tsy azo bidibidina. Tonga jiro fanazavana ny tongony sy sabatra andreseny ny fahavalony izany. Io no mofom-panahy ho an' ny fanahiny isan' andro, sy rano mahafa-ketaheta azy, fandroana idiovany, ary fitaratra itarafany. Mazoto mitondra ny hazo fijaliana izy satria fantany fa tsy misy satroboninahitra raha tsy misy hazo fijaliana. Ny fahafantarany fa niara-nitsangana tamin' i Kristy ho amin' ny fiainam-baovao izy no itiavany ny zavatra any ambony, ny zavatra maharitra mandrakizay, ny zavatra tsy hita maso. Voaomana hihaona amin' Andriamanitra izy, ary toy ny hazo nambolena eo amoron-drano, ka mamoa amin' ny fotoany; toy ny rantsan' ny tena voaloboka izy ka mamoa be dia be. Tsy fantany izay tahotra

sy fahafatesana, satria ny fitiavan' Andriamanitra tanteraka no mameno ny fony amin' ny alalan' ny fahafenoan' ny Fanahy Masina.

SARY FAHAFOLO

Hoy Jesosy : «Izaho no fananganana ny maty sy fiainana; izay mino Ahy, na dia maty aza, dia ho velona indray. Ary izay rehetra velona ka mino Ahy dia tsy ho faty mandrakizay». (Jao. 11.25-26). «Izay mandre ny teniko ka mino Izay naniraka Ahy no manana fiainana mandrakizay ka tsy hohelohina; fa tafafindra niala tamin' ny fahafatesana ho amin' ny fiainana izy». (Jao. 5.24). Tsy mitondra tahotra na fijaliana ho an' ny kristiana ny fahafatesana. «Ny fahafatesana noresena ka levona. Ry fahafatesana ô, aiza ny fandresenao? Ry fahafatesana ô, aiza ny fanindronanao?... Fa isaorana anie Andriamanitra Izay manome antsika ny fandresena amin' ny alàlan' i Jesosy Kristy Tompon-tsika». (1 Kor. 15.54-55).

Tsy matahotra ny fahafatesana izay olona miaina sy mandeha miaraka amin' Andriamanitra. Handeha amim-pifaliana izy rehefa tonga ny fotoana hiaingany, araka izay lazain' ny Apostoly Paoly manao hoe : «maniry hiala ka ho ao amin' i Kristy, satria tsara lavitra izany». (Fil. 1.23).

Manina hahita an' i Jesosy izay maty nisolo azy sy nanavotra azy teo ambony hazo fijaliana ny kristiana. Mampahatsiaro azy ny tenin' i Jesosy koa ny Fanahy Masina manao hoe : «Aza malahelo ny fonareo, minoa an' Andriamanitra ary minoa Ahy koa. Ao an-tranon' ny Raiko misy fitoerana maro... Ho avy indray Aho ka handray anareo ho any amiko, ka izay itoerako no hitoeranareo koa». (Jao. 14.1-4). «Izay tsy mbola hitan' ny maso ary tsy mbola ren' ny sofina, na niditra tao am-pon' ny olona, na inona na inona no efa namboarin 'Andriamanitra ho an' izay tia Azy». (1 Kor. 2.9). Tsy misy fiteny mety eto ambonin' ny tany ahazoa-milaza sy manazava ny voninahitry ny toerana any an-danitra voaomana ho an' izay manara-dia an' i Jesosy Kristy Tompo eto ambonin' ny tany.

Tsy taolan' ny maty mampihoron-koditra (ny fahafatesana) fa anjely na iraka avy amin' Andriamanitra no hita eo amin' ny sary farany. Andrasany ho entiny mody avy amin' Andriamanitra ny fanahy efa nohamarinina. Afaka amin' ny famatoran' ny tena mety maty ny saina sy ny fanahy, ary misidina ho eo an-tratran'

10. MATY SAMBATRA AO AMIN' NY TOMPO

Ilay tian' ny fanahiny sy anton' ny nahavelomany sy nahafatesany tetỳ ambonin' ny tany. Fandraisana mahasambatra no miandry azy eo anatrehan' Andriamanitra, ary ny teny fiderana avy amin' Ilay Tompo sy Mpanjakany no iarahabana azy hoe : «Tsara izany, ry mpanompo tsara sady mahatoky, midira amin' ny fifalian' ny Tomponao». (Mat. 25.21). Tsy manan-kery aminy intsony Satana, fa «Zava-dehibe eo imason' i Jehovah ny fahafatesan' ny olony masina». (Sal. 116.15). «Ary nahare feo avy tany an-danitra aho nanao hoe : Soraty : Sambatra ny maty, dia izay maty ao amin' ny Tompo hatramin' izao. Eny, hoy ny Fanahy, fa hitsahatra amin' izay niasarany izy; fa ny asany manaraka azy». (Apok. 14.13).

* * *

Ry havana izay mamaky ity «Fitaratry ny fo» ity, hampian' Andriamanitra anie hianao mba hanolotra ny fonao ho Azy. Izay tia anao, fa miangavy anao lzy izao manao hoe : «Anaka, atolory Ahy ny fonao» (Ohab. 23.26). Atolory an' i Jesosy ny fonao sasatra sy diso fanantenana ary marary, dia homeny fo vaovao hianao ary hasiany fanahy vaovao ao anatinao. Aoka tsy ho voafitaky ny fonao mamitaka hianao, hanaraka ny faniriany; fa adala izay mitoky amin' ny fon' ny tenany; fa izay mandeha amimpahendrena no ho voavonjy. (Vakio Ohab. 28.26). Ario ny fahotanao ka mitadiava fahamarinana, «fa fahafatesana no tambin' ny ota; ary fiainana mandrakizay no fanomezam-pahasoavana avy amin' Andriamanitra ao amin' i Jesosy Kristy Tompontsika». (Rom. 6.23).

Ary hianao izay nametraka ny fiainanao amin' Andriamanitra, tano amin' ny finoana sy fitiavana ao amin' i Kristy Jesosy ny mariky ny teny tsy misy kilema, araka ny antony izay lazain' i Paoly ao amin' ny 2 Tim. 1.12 manao hoe : «Fantatro izay inoako, ary matoky aho fa lzy dia mahatahiry ilay zavatra natolotra Azy mandra-pihavin' izay andro izay». Miorena mafy amin' ny finoana masina; mivavaha amin' ny Fanahy Masina, tomoera ao amin' ny fitiavan' Andriamanitra, mijere an' i Jesosy Lâlana sy Fahamarinana ary Fiainana, Tompontsika, izay ho avy faingana handray ny azy — Mpanjakan' ny mpanjaka sy Tompon' ny tompo.

«Ary hō an' Izay maharo anao mba tsy ho tafintohina, ary hametraka anareo tsy hanan-tsiny eo anoloan' ny voninahiny amin' ny firavoravoana, ho an' Andriamanitra tokana, Mpamonjy antsika, amin' ny alàlan' i Jesosy Kristy Tompo anie, ny voninahitra sy ny fahalehibiazana, ny fanjakana sy ny fahefana hatramin' ny taloha indrindra sy ankehitriny ary mandrakizay. Amena».
(Joda 24.25).

O! mamiratra fatratra ery
Irony kintana tazana etỳ,
Ka manainga ny foko hankao
Amin-tranon' ny Raiko izao.

Raiko ô! mba vohay
Aho hiditra ao aminao!
Raiko ô! mba vohay
Fa iriko ny honina aol

Feno ota ny tany atỳ,
Tsy mba misy izany arỳ,
Tena masina ireo mponina ao,
Ka mifaly mijery Anao.

Raiko ô! mba vohay! ets.

Izay rehetra manota no mandika ny lalàna; fa ny ota no fandikana ny lalàna.

Ary fantatrareo fa lzy no naseho hanaisotra ny ota; ary tsy mba misy ota ao aminy.

Izay rehetra mitoetra ao aminy dia tsy manota; izay rehetra manota dia tsy nahita na nahalala Azy.

Anaka, aza avela hisy hamitaka anareo : izay manao ny marina no marina; eny, marina tahaka Azy.

Izay manota dia avy amin' ny devoly, satria ny devoly manota hatramin' ny voalohany. Izao no nisehoan' ny Zanak' Andriamanitra, dia ny handrava ny asan' ny devoly.

Izay rehetra naterak' Andriamanitra no tsy manota, satria ny voany mitoetra ao anatiny, ary tsy mahay manota izy, satria naterak' Andriamanitra.

Izany no mampiseho miharihary izay Zanak' Andriamanitra sy izay zanaky ny devoly. Tsy mba avy amin' Andriamanitra izay rehetra tsy manao ny marina sy izay tsy tia ny rahalahiny.

1 Jaona 3.4-10.

Copyright ANGP

A SPECIAL WORD FROM ANGP
UN MONDE SPÉCIAL DE L'ANGP
UMA PALAVRA ESPECIAL DA ANGP

This booklet "The Heart of Man" is available in over 538 languages and dialects spoken throughout the world (Africa, Asia, The Far East, South America, Europe, etc.) Our Heart Book is now also available on cell phones, tablets, etc from www.angp-hb.co.za or as an APP "Heart of Man" on Android phones.

Le livre du "Coeur de l'homme" peut être obtenu en plus de 538 langues et dialectes parlés dans le monde entier, à savoir: Afrique, Amérique, Asie, Extrême Orient, Europe. Notre Livre du Coeur est maintenant aussi disponible sur votre Téléphone cellulaire, plaques, etc. de www.angp-hb.co.za ou comme une Application "Heart of Man" sur téléphones Android.

Este livro "O Coracao do Homem" é obtido em mais de 538 linguas e dialectos falados em todo o mundo, a saber: (Africa, Asia, America do Sul, Extremo Oriente, Europa, etc). O nosso Livro O Coração do Homem também está agora disponível em telefone celular, tablets, etc. de www.angp-hb.co.za ou como um aplicativo "Heart of Man" nos telefones celulares Android.

The 10 heart pictures contained in this booklet are also available in the form of large coloured picture charts (86 x 61cm) bound together in a set of 10 pictures. These "Heart Charts" can be obtained with European or African features and are particularly suitable to be used in conjunction with the Heart Book for class-teaching, open air evangelization etc. Kindly contact us to ascertain the latest subsidized price of this chart.

Les 10 images du coeur qui figurent dans ce livre peuvent être obtenues en tableaux de couleur, format 86 x 61 cm, avec des physionomies européennes ou africaines. Ils peuvent être utilisés en même temps que le livre du coeur pour des classes bibliques, a

l'ecole du dimanche ou lors de reunions de plein air. Soyez aimable de nous contacter pour assurer les derniers prix en cours du tableau.

As 10 imagens do coracao, contidas neste livro podem ser obtidas num conjunto de 10 imagens em colorido no tamanho de (86 x 61 cm). Estes "Cartazes do Coracao podem ser obtidos com caracterfsticas Europeias e Africanas e podem ser usados em conjuncao com o mesmo livro em classes de ensino biblico, evangelizacao ou ao ar livre. Agradecemos que nos contacta- se para confirmacao do ultimo preco dos cartazes.

Kindly write to us if you are able to assist us with further translations of our free Gospel literature, informing us of the language into which you could translate this Gospel literature. Your assistance would be appreciated.

If you have found salvation in Christ, or have been otherwise blessed through our Gospel literature, please let us know. We would like to thank God with you, and remember you further in our prayers.

Nous vous invitons a nous contacter pour faire des arrangements concernant de nouvelles traductions de notre litterature, nous informant de la langue dans laquelle vous pouvez traduire cette litterature evangelique. Votre aide sera beaucoup appreciee.

Si vous avez trouve le salut en Christ ou si vous avez ete beni par notre litterature, nous vous prions de nous le faire savoir. Nous aimerions remercier Dieu avec vous et prier pour vous.

Nos vos convidamos a nos contactar, afim de fazer qualquer arranjo concernente a novas traducoes de nossa literatura em outras lnguas. Vossa assistencia sera muito apreciavel.

Se tem encontrado a salvacao em Cristo, ou se tem sido abençoado por intermedio da nossa literatura evangelica, faca o favor de nos

informar. Pois nos gostaríamos de agradecer a Deus juntamente convosco, e lembra-lo sempre em nossas orações.

For free Gospel literature, books and tracts in over 538 languages, write to:

Pour obtenir gratuitement de la littérature évangélique, des livres et des traités en plus de 538 langues, écrivez à:

Para obter gratuitamente a literatura evangélica, livros e folhetos em mais de 538 línguas diferentes escreva para:

E-MAIL: info@angp-hb.co.za
info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191

PRETORIA

0001

R.S.A.

A Gospel Literature Mission financed by donations
Une Mission de littérature évangélique financée de dons
Missão de literatura Evangélica financiada por donativos

(Reg. No. 1961/001798/08)